

The logo for "Drinks Toronto" is located in the bottom right corner. It features the word "Drinks" in a large, bold, black, stylized font, with "Toronto" in a smaller, similar font directly beneath it. The text is set against a background of several horizontal black lines.

PERPINYÀ

ANDORRA

BARCELONA

VINARS

VALÈNCIA

ALCOI

ALACANT

CITAT DE MALLORCA

MAR MEDITERRÀNIA

PAÏSOS CATALANS

Extensió: 99.804 Km² Població: 10.700.000 hab.

PREU: 200 PTS

Són els més grans de les millors escoles d'infants de la barriada Blanquerna de la ciutat de Mallorca.

**Aquest periòdic es pot trobar
a tots els quioscos de
Mallorca. Exigiu-lo al vostre
quiosquer si no el trobau.**

(Perilla la visió de TV3 a Balears)

Primer va ésser un 25 d'agost de 1989 quan el Govern PSOE de Madrid va enviar la Guàrdia Civil a clausurar els centres emissors de **TV3** al País Valencià. Després va ésser un 24 de juliol de 1991 quan el Govern PSOE de Madrid va clausura **Ràdio-4** de Balears amb un telegrama enviat amb 12 hores d'antelació. Ja anteriorment el PSOE s'havia carregat **Ràdio Mediterrània**. Després el diputat del PSOE, Sr. Damià Ferrà-Ponç, va ésser qui va dur la veu cantant en la caça de bruixes contra **S'ARENAL DE MALLORCA**, el mitjà de comunicació escrit en català més popular i de més tirada a Mallorca. Ara el genocidi i el pla de neteja ètnica programat pel PSOE, contra la llengua catalana, amb el consentiment i el suport vergonyós dels mallorquins del partit com Felix Pons, Francesc Obrador, Josep Moll, Joan March, Tarabini, etc., ha entrat en una nova fase i el Ministeri d'Obres Públiques espanyol, a través de *Retevisión*, ha començat a interferir la recepció de TV3 a Menorca i Eivissa per cedir la freqüència a cadenes privades en foraster. Passa d'hora que tot Balears faci un pensament seriós i a les pròximes eleccions del mes d'octubre exerceixi un vot de càstig duríssim contra el PSOE. Per bé de la llengua catalana i per bé de Balears, el PSOE aquí no hauria de treure ni un sol diputat.

Un exemplar d'aquest periòdic serà regalat a cadascuna de les famílies de les barriades de Blanquerna, Bons Aires i el Campo Rodó, de la ciutat de Mallorca. Si us ha agradat, trobareu una butlleta de subscripció a la darrera plana. Enviau-nos-la.

(El Tribunal Constitucional de Madrid prohibeix als mallorquins de la Part Forana dotar-se d'una policia mancomunada)

L'any 1987, a iniciativa dels ajuntaments del Pla de Mallorca i amb el suport del Govern Balear, es va proposar crear una policia mancomunada que servís per front a l'augment alarmant dels robatoris que es produeixen també a la Part Forana. Després d'esser impugnat pel virrei del PSOE, Gerardo García, el Tribunal Suprem dia 21 de maig de 1992 va dictar sentència en què no es reconeixien obstacles legals per a la creació de l'esmentada policia. Ara, però, el Tribunal Constitucional espanyol definitivament ha tancat la porta a aquesta proposta i ha deixat la Mallorca interior indefensa davant la delinqüència atès que la Guardia Civil de cada any va abandonant instal·lacions i casernes com la del poble de Sant Joan. Després d'això és evident que si Mallorca vol tenir una policia pròpia prèviament haurà de fer la independència.

"QUE SI ENTRE ELLS HI HAVIA DIVISIÓ NENHUNA
NE DISCÒRDIA, ÇO QUE DÉU NO VULLA...
PERQUÈ ÉS MESTER QUE D'AQUEST PAS
SE GUARDEN: QUE MENTRE TOTS TRES
S'EN GUARDEN UNA VALÈNCIA, NO TEMEN TOT L'AL-
TRE PODER DEL MÓN, SERAN TOTS TEMPS
SOBRIRANS A LLURS ENÈMICS" (RAMON
MUNTANER, "EXEMPLI DE LA MATA DE
JONC", XIRIVELLA, 1325).

The Spanish police didn't like the colour of his skin. So they changed it.

AMNISTIA INTERNACIONAL DENUNCIA LES PRÀCTIQUES RACISTES DE LA POLICIA ESPANYOLA

En un anunci inserit als diris britànics *The Independent* i *The Guardian*, **Amnesty International** ha denunciat a l'opinió pública internacional els maltractes racistes que la Guàrdia Civil va infligir l'any 1991 al ciutadà egipci Mohamed Hegazy per expressar-se en italià. En el mateix anunci **Amnesty Internacional** denunciava igualment les policies francesa i portuguesa per accions similars contra immigrants de raça negra. Amb això s'ha vist que les antenes d'**Amnesty Internacional** estan molt rovellades perquè encara és l'hora que hagi denunciat una sola pràctica racista que la policia espanyola adesiara practica contra les persones que parlen català. Se veu que per a **Amnesty Internacional**, la delegació de la qual a Balears es troba al carrer de Sant Miquel núm. 26, 1r. B (07002), els catalanoparlants no arriben a la categoria d'ésser humans. El mes de juny de 1990, la Guàrdia Civil va amenaçar de mort un jove de Santa Maria, Josep Sbert Salom, per parlar en mallorquí i **Amnesty Internacional** no va obrir boca. Total si a Mallorca **Amnesty Internacional** s'anuncia en foraster a la premsa, ¿què es pot esperar de gent que col·labora amb el genocidi d'aquesta manera?

NOTA DE LA REDACCIO

S'Arenal de Mallorca vol posar de manifest que els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors. Totes les persones o entitats que se sentin al·ludides pel contingut d'aquesta publicació tenen a la seva disposició la secció *Cartes al Director* que admet escrits que compleixin els següents requisits: * L'extensió màxima són vint-i-cinc retxes, escrites a màquina. * Les cartes han d'anar signades per l'autor amb noms i llinatges i ha d'incloure adreça, telèfon i D.I. No es publicaran textos firmats amb pseudònim o inicials i quan l'escrit provingui d'un col·lectiu, ha de signar-lo un dels seus components.

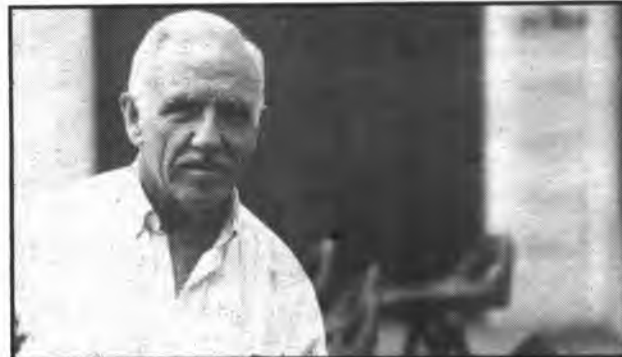
POLÈMIQUES DECLARACIONS DEL REGIDOR BARTOMEU OLIVER

El regidor mallorquí de l'àrea d'Acció Social de l'Ajuntament de Palma per *Unió Mallorquina* (UM), Bartomeu Oliver, en una roda de premsa de dia onze de febrer, va fer unes declaracions que han aixecat polèmica grossa: **Amb els gitanos ara, hem d'anar molt alerta. Hi ha molta gent que els embarcaria en un Barco de rejilla. Això no ho podem fer. Però hem d'anar alerta a tractar-los massa bé, perquè si els tractam massa bé, els barcos no seran de rejilla, els que vendran seran barcos carregats de gitanos.**

Les paraules de Bartomeu Oliver han provocat dos tipus de reaccions dins l'opinió pública. Per una part l'admiració i la simpatia de la gran majoria de mallorquins que han vist com a la fi un polític de la terra deixava la por de banda i s'atrevia a amollar en públic una veritat com un puny. Per altra part, la indignació dels colonitzadors espanyols, *Izquierda Unida*, per exemple, i del conjunt de la premsa forastera de ciutat que tots esverats han hagut de comprovar com es comença a tractar obertament temes fins fa poc considerats tabú.

Ja està clar que **gitano** no és sinònim de delinqüència i que hi ha un sector molt important de gitanos dins els Països Catalans que s'han integrat, parlen català i estan a favor de la independència. Per a tots aquests nous catalans el nostre reconeixement més sincer. Però també és cert que les paraules de Bartomeu Oliver únicament són producte d'una veritat inqüestionable. I és que mentre arreu de l'Espanya profunda (Castella, Andalusia i Extremadura) impera el racisme més cruel i la xenofòbia més inhumana contra les minories ètniques com el gitano, el català, el basc, el gallec, el sudaca, el moro, el negre... etc.; mentre per Jaen -Martos (1986), Mancha Real (1991)...- apliquen la neteja ètnica i calen foc a les cases dels gitanos; mentre per Madrid un Guàrdia Civil va assassinar una immigrant dominicana indefensa, Lucrecia López; mentre **Amnistia Internacional** acaba de denunciar a l'opinió pública internacional les pràctiques racistes de la policia espanyola; mentre passa tot això hi ha la possibilitat que Balears hagi de pagar els plats romputs i hagi de fer front a una invasió de gitanos hostils a la llengua catalana que fugint del racisme i dels programes cerquin aigües més tranquil·les a les colònies. Com ja sap tothom, Espanya ha destinat des de sempre Balears a colònia penitenciària. Basta recordar els presoners francesos a Cabrera o l'estada de Jovellanos tancat al castell de Bellver. També el president d'Espanya, Leopoldo Calvo Sotelo, l'any 1983: **Hay que fomentar la emigración de gentes de zonas de habla castellana a Cataluña y Valencia para así asegurar mantenimiento del sentimiento español que comporta.**

Amb aquestes paraules Bartomeu Oliver ha posat en evidència el concepte que té Madrid de Balears com a colònia penitenciària i advertia els mallorquins que si no anam vius aleshores el **Barco de Rejilla** ens l'aplicaran a nosaltres i d'aquí uns pocs anys, Balears esdevindrà la desena província d'Andalusia i dels mallorquins ja no en cantaran més ni galls ni gallines. Cadut.

BATALLA CAMPAL AL PORT DE MAÓ

La matinada de dissabte, dia 13 de febrer, al Port de Maó i concretament davant l'Estació Marítima, lloc on es concentren diversos bars nocturns de joves, es va produir una brega entre joves menorquins i soldats espanyols destinats a l'Estació Naval i a diversos quaters de l'exèrcit de terra situats a Maó, es Castell, es Mercadal, son Oliveret... Segons nota oficial del virrei de Menorca, Juan Felipe Ruiz Sabido, la baralla fou d'una impensada violència i va haver d'intervenir la Policia Local, la Policia espanyola i la Policia Militar per intentar calmar els ànims.

A Menorca hi ha en aquests moments un milenar de soldats forasters destinats que viuen amb gran frustració el fet d'haver estat separats per la força de les seves famílies i d'haver estat destinats a un lloc llunyà i estrany com són les colònies d'ultramar. Aquesta frustració es tradueix en una actitud provocativa, xenòfoba, racista i insultant envers la població indígena que, sense tenir-ne cap culpa, ha de suportar reiterades humiliacions i vexacions per part dels soldats, la frustació dels quals encara es torna més agressiva i violenta quan els caps de setmana consumeixen grans dosis d'cohol per evadir-se i oblidar-se de l'amargura que els afligeix. L'espuma que va encendre la brega col·lectiva va esser un incident lingüístic quan una colla de joves menorquins, que prenién unes copes tranquil·lament al bar Terminal de l'Estació Marítima, pel fet de parlar en català, van esser increpats amb termes semblants a: **polacos; es que no nos enteramos, hablan en moro; perros menorquines, dejad de ladrar; hablad en cristiano; estamos en España i aquí se habla español..**

La indignació del jovent menorquí present al local va esser grossa i dels insults es va passar a les sempentes i de les sempentes a les bufetades. La batussa que es va estendre per tota l'Estació Marítima i el casc urbà de Maó va degenerar en una batalla campal que ha deixat importants destrosses materials (cabines telefòniques espenyades, papereres arrabassades, vidres romputs, jardineres esbudellades, automòbils apedregats...) i importants seqüeles. Encara el dilluns horabaixa següent, les autoritats militars de l'illa, alarmades davant el caire que prenién els esdeveniments, van ordenar a la Policia Militar prendre posicions per protegir la caserna de Santiago perquè una multitud indignada de joves menorquins al crit d'**Espanyols a la mar** esperaven la sortida de permís dels soldats forasters per tirar-los a l'aigua bruta del moll. La indignació popular va pujar a tal grau que el batle de Maó pel PSOE, Borja Carreres, va fer una crida a la població a mantenir la calma i la serenitat.

S'ARENAL DE MALLÓRCA. Publicació independent de les Illes Balears. Edició i direcció: Mateu Joan i Florit. Col·laboradors: Gracià Sánchez i Font, Jaume Sastre, Bernat Joan i Marí, Mateu Sastre, Climent Garau i Salvà.

Depòsit legal PM 473-80. Impressió: Hora Nova S.A. Publicitat i subscipcions: Camí de les Pedreres, 30. Apt. de Correus, 124. 07600 - s'Arenal. Tel 265005. Fax: 269941.

Universalisme, totalitarisme, particularisme

He sentit una declaració, d'una força suggeridora extraordinària, d'Agnes Heller (sociòloga, mestra de sociòlegs) a una cadena de ràdio: "sota el concepte d'universalisme hi subjau el totalitarisme. A un particularisme n'hi pots oposar un altre. En això rau la llibertat i la democràcia. A l'universalisme, en canvi, no li pots oposar res. Com al nazisme o a l'estalinisme". Agnes Heller pot entendre molt bé la perspectiva particularista —és hongaresa, gran defensora, així mateix, dels drets de les minories hongareses d'Eslovàquia, de Transilvània o de Sèrbia— i, així mateix, es troba inserida en el context "universalista" per excel·lència —viu i treballa, des de fa anys, als Estats Units d'Amèrica.

En sentir la seva colpidora declaració, ens podem permetre una reflexió a fons sobre què signifiquen, en el nostre context social, els conceptes d'universalisme i particularisme. En primer lloc, com a qüestió prèvia, caldria dir que es tracta de dos conceptes que no són operatius, perquè, mentre el primer presenta unes connotacions clarament positives, el segon té penjada la llufa d'unies connotacions negatives. No es poden, per tant, contraposar l'un a l'altre en un discurs que pretengui ser mínimament neutre i imparcial.

La contraposició universalisme-particularisme apareix a l'Europa dels últims temps, lligada sobretot al comentari sobre notícies als Balcans. Des dels òrgans oficials i pseudooficials (institucions, premsa, etc) se'ns presenta la guerra als Balcans com el resultat de la contraposició de particularismes enfrontats, un cop s'ha perdut el sentit "universal" de fer política en aquelles terres. He simplificat força el discurs, però el moll de l'os n'és aquest.

Analitzem-ho. Què constituiria, als Balcans, l'universalisme? Obviament, el manteniment de la nació—estat de Iugoslàvia i de totes les fronteres tal com havien quedat després del mític Tractat de Ialta (mite ja

enderrocat, és clar). Però, no hi glatia res, en el cor d'aquella pau universal? No es bellugaven els croates o els eslovens, fa uns quants anys?

Es diu que els particularismes s'han carregat la pau i han provocat la guerra, però no hi hauria hagut guerra si cadascú hagués acceptat les decisions preses democràticament per cada poble. Qui hauria de guerrear si s'acceptés que cada nació té dret a decidir democràticament el seu futur? Hi ha guerra perquè Sèrbia ha intentat impedir la independència d'Eslovènia i Croàcia primer, i la de Bòsnia-Hercegovina després, i perquè Sèrbia ha ocupat militarment Kosovò. Els mantenidors de la perspectiva "universal" han estat, doncs, els que han provocat la guerra. L'universalisme i no el particularisme ha desencadenat el conflicte.

Per què, idò, Julià García Vargas, ministre de defensa espanyol, amenaça, amb tot el cinisme del món, els promotors de "nacionalismos exacerbados" dins l'Estat espanyol, dient-nos: "ja veis què ha passat a Iugoslàvia"? En una entrevista per a la revista EL TEMPS, l'historiador Josep Maria Solé i Sabaté li demana a Pierre Vilar (autor de l'obra *Catalunya dins l'Espanya moderna*) què passarà quan Catalunya i Euskadi decideixin independitzar-se d'Espanya. La crisi es resoldrà com a Txecoslovàquia o com a Iugoslàvia? Pierre Vilar, amb un to notablement pessimista, diu que pensa que la qüestió desembocarà en un conflicte semblant al balcànic, perquè, per cultura política i per tradició nacional, els espanyols s'assemblen més als serbis que no als txecs.

De tota manera, Agnes Heller prediu que el que se suposava que era el gran invent dels europeus —les nacions—estat— no arribarà a la segona meitat del segle XXI. I la senyora Heller no se sol equivocar en les seves prediccions.

Bernat Joan i Mari

Parlar bé poc costa

Joies i galindaines

Joan Escanelles i Llinàs

¿Què deu ser realment una joia? Els diccionaris només damunt damunt la defineixen: "Peça de metall preciós, a vegades guarnida de gemmes, que s'usa com a adorn". És una descripció molt poc elaborada que no expressa l'atractiu admirable ni la vàlua absoluta del definit. Potser sia el moment de la metàfora, de prendre la joia com un esplèndid reflector de llum, atenent que la xucla, la guarda i, com la serena llum del cel, la fa misteriosa i esplendent. Vet ací, doncs, un adorn singular que accentua la bellor genuïna o en dissimula, si convé, la falta. Comprenem que la joia sia tan cobejada. Interessa les pupil·les i un notori corrent d'ambicions. És penyora segura de préstecs i permanent seducció de lladres. Les joies autèntiques són pura llepolia.

Com a nucli de lèxic motiven copioses converses, amb el seu vocabulari típic. Dissortadament s'hi filtra la xerradissa exòtica, la confusió de mots estranys que tuden la parla condreta de Mallorca. Contingut i expressió no guarden la deguda harmonia. El primer és una joia; la segona no arriba a galindaina. Vius, doncs, i orelles totes!

El mot "alhaja" és evident castellanisme. Per molt que les "alhaques" *enlluernin* (no "deslumbren"), hem de pensar en les joies o joïells com a propis de la nostra llengua.

És bo que la persona s'endiumengi amb adorns, però això no implica baratar-los el nom. No canviem impunement *agulles de ganxo* per "horquilles"; la *colla* o la *collada* fa la mateixa planta que els "gemelos". Tant llueix el *plati* com el "platino", i els *quirats* d'or no es perden per no dir-se "quilates". Un bon collar no necessita "medallón" (li val un *medalló*). I no en parlem dels "aros", "brassaletes" i "pulseres", quan tenim a l'abast alternatives: *polseres*, *braçalets* o les garrides *bracerols*. Pel que fa a tot anell, alabat sia!, però deixem el de "pedida" per a un *compromís* o *prometatge* foraster.

Podem anomenar les coses belles, sense recórrer a vocables postissos, ingredients d'una eloqüència frívola que perd, a poc a poc, la vigoria i la substància.

No la deixem morir!

Sembla mentida, emperò el desconcert em fa pres com més m'endins en el problema. "Això es veia venir" ens comenta qualcú, la llengua pateix una greu malaltia i cal fer quelcom per salvar-la. Reconec, que fa uns anys era incapaç d'adonar-m'en amb tota claredat d'uns problemes greus, en els quals hi estava immersit sense saber-ho. Ignorava moltes qüestions, ho veia tot més clar que ara, ingenu de mi. No és així. Cal aturar-se una estona i contemplar la lluna un vespre d'hivern, i pensar una mica en la nostra realitat lingüística. Cal replantejar-se seriosament si val la pena la lluita o és millor deixar-se endur per la massa anònima. Anar contraccorrent és difícil, molt difícil i correm el perill d'aufegar-nos i autodestruir-nos. És difícil afrontar la realitat que ens ha tocat. Mai no oblidem però, que ella encara és viva, mou la coa i respira amb dificultat. El seu cor encara bateja. Podem sentir els seus alens, malgrat que l'enemic és present pertot arreu. És a l'aguait esperant el moment de l'anihilació absoluta i definitiva.

De sobte som enmig d'un desert on destrui unes ruïnes i somii amb l'esplendor que tal volta tingueren al passat. Ara només ens resta una cosa, remuntar un altre cop el pendent o ser partícips de la total desaparició d'una llengua, que al cap i a la fi té tot el dret a viure com qualsevol altra.

Cal denunciar, avisar, cridar o posar de lleu els

problemes de la nostra llengua, la seva degradació, la seva prostitució i la manca de dignitat amb la qual la tracten fins i tot, qualcuns dels que s'autoproclamen els seus defensors (n'hi ha més del que pareix d'aquesta espècie). Esperem que qualche dia el nostre somni es farà realitat. Ara bé, em pens que els primes en rectificar els comportaments o actituds lingüístiques errònies som nosaltres mateixos, els pobres mortals que feim la vida cada dia. les conferències o xerrades que sovint fan institucions o personatges il·lustres, estan més carregades de bones intencions que altra cosa. A aquests actes sempre hi són els mateixos el que tenen prou clara la nostra història i la nostra realitat dins el conjunt de terres de parla catalana.

Tal vegada si intentam influir amb tacte i habilitat dins els nostres redols, afegirem una mica més en aquesta àrdua tasca que representa la normalització lingüística. (no us penseu que això ho faci molta gent, n'hi ha molts que tenint les idees clares, sempre refusen el tema, per por a les fòbies lingüístiques que pateix molta gent). Només em resta una cosa a dir-vos; no deixeu de pensar-hi, ni deixeu de fer quelcom per ella, ja sé que molts de vosaltres l'estimau fins al moll dels ossos.

Josep Antoni Calvo
Es Pont d'Inca Nou

CA'S FUSTERET
MOBLES

FINS A FINAL
DE MARÇ
35% DE DESCOMpte

07003 Palma
31 de Diciembre, 21
Tel.: 75 81 71

ENCUADERNACIONES

LOZANO
GRABACION
EN ORO Y PIEL

Tte. Escandell, 5-B
Tel. 29 15 37
07010 PALMA DE MALLORCA

L'esperit republicà

La crisi de l'estat (IV)

Joan Quetgles
Professor de Filosofia d'IB

La restauració de la Monarquia espanyola era el resultat del consens entre les diverses formacions polítiques. La classe dominant rebia garanties perquè en cap moment seria qüestionat el seu poder fàctic. Començava la dècada de la "movida madrilenya", és a dir, un moviment que sembla que és molt actiu però que en realitat no mou res. La classe dominant i el seu instrument actual, el Psoe, mentre parlaven de "cambio", de fet, feien tots els esforços per mantenir les herències franquistes i el gruix més decisiu de les estructures antidemocràtiques.

Posat que no hi havia canvis substancials, el sistema productiu de l'Estat va continuar essent una màquina feixuga, lenta, irregular, de baix rendiment. Malgrat tot, es respirava un clima d'optimisme general perquè continuava rutlant el motor turístic; i continuava l'establiment d'empreses multinacionals que mostraven la potentíssima capacitat de producció d'organització del capitalisme últim. Però allò que havia de marcar més el procés fins ara mateix, fins a la crisi actual, era la participació de les petites i mitjanes empreses al procés de modernització. Però la dura realitat va mostrar que tot havia estat com un somni. Primer varen ser els pagesos i ramaders; amb amargor, varen comprovar en viu com havien estat d'inútils tots els seus esforços – i inversió de capitals, i endeutaments – per tecnificar les seves empreses. Treballadors i empresaris de les més diverses branques de producció han vist amb angonya que no poden competir amb els productes del gran mercat d'Europa. Fins i tot la indústria tèxtil, bandera de la indústria del Principat, començava la gran desfeta.

Però el motiu d'aquest article es fer palès que les classes populars catalanes – més a Mallorca i a València; no tant al Principat – han viscut nacionalment alienades, per la qual cosa no s'han decidit a defensar la pròpia cultura, és a dir, els seus propis interessos; sense massa resistència, s'han deixat seduir per aquells que els prometien els paradisos de la modernitat estrangera, del capitalisme avançat, de la riquesa i de l'abundància, del confort i del benestar. Ara encara, el discurs de Pujol és dels més decidits de la línia de la modernitat capitalista, dels motors d'Europa i de la "gent preparada".

Com a hipnotitzats, els treballadors varen renunciar a la defensa dels seus propis interessos i de les coses que eren el propi nucli de la seva identitat cultural, i han tolerat el seu propi món, un món que a vegades era secular, s'esvaïa dins una estranya boira. Tot el tresor cultural català era llançat com a mostres sense valor. I no m'estic referint a l'art popular, no, sinó a aquelles

peces culturals més primigènies que són els ciments de l'edifici. Hi havia una manera catalana d'ordenar el territori, i una manera de conservar les terres i els arbres, i de gaudir de la natura; i una manera popular d'establir cultius, i uns valors de treball i d'oficis. I una manera de fer les cases i d'ordenar-les. Tot i la gran varietat d'activitats i de produccions – i també en greus mancances, és clar –, sempre es distingia clarament català el camp i la ciutat, el cultiu i el bosc, la costa i la muntanya. Hem arribat a un tal grau de renúncia al combat que fins i tot toleram que ens arrabassin el nostre dret cultural natural sobre els llocs i els seus topònims (l'així, han anat sorgint monstres que es diuen "El Toro", "El Mago", "Los Almendros", "Ampuriabrava", que, de català no en tenen ni el nom).

"Ben preparats", deia en Pujol. Ben preparats amb estudis i coneixements tècnics per poder competir dins l'Europa capitalista. Si a darrere en queden de retardats que no poden seguir la cursa, "què hi farem!", deia també en Pujol – i el Psoe i el PP –. Però en Pujol i el nacionalisme català, en general, no ha volgut veure que, primer, Catalunya no pot competir amb Europa mentre estigui sotmesa a un Estat inservible com és l'espanyol, i mentre hagi d'usar – i pagar, i a quin preu! – uns serveis estatals que són dels més deficients d'Europa. I, en segon lloc, tampoc han volgut, constatar que el sistema escolar continua essent espanyol, un mal servei espanyol que segurament va empitjorant de cada vegada més.

Es pot dir que la il·lusió de construir aquesta meravella capitalista de la qual parlàvem a través de l'escola és la darrera gran alienació de les masses treballadores catalanes. Era el somni de la promoció i del benestar social per l'estudi, la redempció per la ciència i la tecnologia. És un esforç colossal que continua amb tota intensitat. Però, com va mostrar prou clarament Paul Bairoch a la seva obra "Revolució industrial i subdesenvolupament", les inversions en serveis educacionals als països amb retard industrial no s'han de considerar com a factors positius de desenvolupament econòmic. Del sorgiment d'una promoció de llicenciats en ciències químiques no se'n segueix el desplegament de la indústria química. En aquest sentit, l'experiència dels països de l'Est va ser traumàtica. amb molt més motiu, no es pot esperar res de bo d'un sistema universitari que manté tots els vicis de la tradició franquista i pre-franquista. Com duia la premsa aquests dies, l'Estat espanyol era leader europeu pel major nombre de llicenciats en Dret. (Continuarà)

Fora policia mancomunada

(Glosa amb missatge)

Per: Es Gall

Fora pròpia policia
pels ajuntaments d'Es Pla.
El Govern Central no es fia
i en la nostra ruralia
vol tallar el bacallà.
El Constitucional: "No! Ja!,
que això seria una via
per vosaltres comandar".

Govern!, Govern!, això és massa,
sempre us baixau els calçons.
Jaume I a Sa Porrassa
donà la primera passa
per ser lliures i amb cançons
vos passau... Veneu Mallorca
a un Partit, a una llei xorca,
a uns vils colonitzadors.

Si, us asseguren cadira
els dirigents protectors,
però el progrés se retira
del poble que encara us mira
com si fóssiu valedors...
Cal dir-li al poble que voti
partits d'aquí, perquè es noti
que Mallorca es pot fer rica,
que Mallorca pot ser gran;
que si no de mica en mica
lo poc que ens queda ens fotran.

Els caps de l'Autonomia
en veure que ens diuen "no!",
no diguin: La policia
la farem un altre dia,
quan P.P. sigui el patró.

No ens poseu la confiança
en la "flor romanial".
Deixeu ja l'infernàl dansa
d'aquest partit estatal.

Si qualcú no està podrit
que s'apunti i faci llista
a un partit nacionalista,
rompent els fiam amb Madrid.

Son Rigo

Tennis
Futbol-sala
Hàndbol
Petanca
Cir. Footing
Final Avda. Son Rigo - Tel. 74 33 66
Sometimes - Palma de Mallorca

Squash
Volei
Mini golf
Tennis Taula
Gimnàs

Guarderia infantil
maternal

«CAPERUCITA
ROJA»

Després de 8 mesos
d'haver tancat per
obres, hem tornat a
obrir.

Carrer d'Ausias
March, 6. Tlf.: 29 40 05
07003. Ciutat de
Mallorca

Bar - Restaurant

Cas Pobleret

Som especialistes en: Paelles, menú
del dia, carns, tapes variades....
Carretera de Valldemossa, 12.
Tlf.: 20 70 39. Ciutat de Mallorca

La necessitat d'un moviment cívic nacionalista (i III)

Nacionalisme i forces polítiques

Parlava, en acabar la part anterior d'aquest treball, de la buïda d'un espai nacionalista desfermat de partits estatals, lògicament, i d'ideologies males de pair pel nostre poble. I l'intent d'omplir-lo no s'és fet esperar. Efectivament, una nova opció, que es defineix com "nacionalisme de centre", és en procés d'implantació.

Paral·lelament, hem de constatar el sorgiment d'una altra opció que, en diverses ocasions, ha demostrat un plantejament negatiu en cercar aprofitar el recel d'una part del nostre poble davant el pancatalanisme, en comptes de cercar una afirmació de la nostra personalitat nacional davant la castellanització devastadora que patim. Qualsevol nacionalista conscient de les nostres arrels, bàsicament catalanes, per poc conseqüent que hi miri de ser, ha de rebutjar de dalt a baix aquesta voluntat negativa. Per coherència, i també per ètica. Perquè, posats a actuar negativament, qualsevol moviment nacionalista podria entrar també en aquest joc tan brut com perillós i posar-se a cercar l'adhesió popular a partir del recel dit "antiforaster", que també hi és. Prenguem lliçó de la tragèdia dels Balcans i no anem de negacionismes.

No podria concloure aquesta exploració de les diverses forces nacionalistes sense referir-me a una de concepció pancatalanista i independentista que també darrerament ha començat un procés d'implantació. Crec que no fa falta detenir-nos gaire en mesurar les seves possibilitats imminents de ser tan sols entesa pels pobles de les Balears, atesa la pèrdua provocada de la seva memòria històrica i atès el conseqüent baix nivell de consciència nacional que hi constatem. Tot, sense oblidar tampoc la pressió devastadora que hi exerceixen l'"Educació" oficial i la part grossa dels mitjans de comunicació de masses. Per molt ideal, desitjable i legítima que pugui semblar a molts una retrobada, dins unes estructures d'estat més o menys sobirà, dels països

de llengua catalana, la qüestió que, avui per avui, ens hem de plantejar és quines possibilitats reals hi ha que la societat balearica assumisqui en un termini immediat el projecte pancatalanista? Més encara: ¿el pot arribar a assumir mai, sense una etapa de transició insularista? ¿Quants dels qui som arribats a creure en el projecte de Catalunya/Països Catalans varem començar la nostra vocació llegint les Rondaies Mallorquines? ¿I quants d'aquests mateixos que lamenten la passivitat del nostre poble han provat de fer feina per una opció d'àmbit mallorquí, menorquí, eivissenc o formenterer capaç de connectar amb aquest poble, desinformat de la dimensió integral de la nostra estirp sense cap culpa? Els qui fan feina tot dret pel pancatalanisme immediat, si em lleixen amb mals ulls veuran en els meus mots una renúncia a llur projecte; si ho fan amb bons ulls hi veuran en els meus mots una manera de fer-lo possible. Convidem els compatriotes a fer una primera passa; llavors serà més possible fer la segona. I maldament no arribàssim a veure aquesta segona, ¿no val més poc que gens? ¿Hem de considerar enemics els qui no arribaran mai allà deçà una concepció insular? Si aquesta és sincera i afirmativa, per força cercarà la transformació de la realitat desnacionalitzant que patim, mai la d'un projecte pancatalanista que no tenim realitzat. Així com un insularista que no renegàs de les seves arrels col·lectives sempre s'hauria d'estimar més un pancatalanista que continuar dins la dinàmica castellanitzant d'avui, també un pancatalanista ansiós de veure realitzacions concretes s'hauria d'estimar més un insularisme que no continuar somniant en la utopia al preu de romandre encallats dins l'actual descomposició nacional de l'ètnia autòctona de les Balears.

Menats pel criteri de posar el nacionalisme, jo diria "immediatista", part damunt lligadures que no treuen, tant d'ideologia, de partits estatals, d'anticatalanisme,

com de pancatalanisme per ara mal d'entendre popularment, una partida de joves nacionalistes ens posarem a fer feina vinculats, en un primer moment, a la jove - i, certament encara poc implantada - opció nacionalista de centre que abans he esmentada.

Però, d'una banda, davant la possibilitat, de vegades confirmada i de vegades desmentida pels fets, que la formació, ja bastant estructurada, fins ara engabiada dins un partit estatal, torni als seus orígens; d'altra banda, davant la procedència cada cop més diversa de joves nacionalistes que, en línies generals comparteixen aquest plantejament que expòs; i, sobretot, per la voluntat nostra de cercar més els elements que ens acosten que no els que ens decanten entre tots els grups nacionalistes, hem decidit, els qui formam la Joventut Nacionalista de les Illes (1), de constituir-nos, amb aquest nom, en associació civil independent de qualsevol partit polític. D'aquesta manera, cercam donar suport a l'opció que, cada moment, ens sembli la més adequada per a dur endavant el projecte suara descrit, així com tenir més bon establir i mantenir contactes amb qualsevol altre per mirar d'incidir-hi en el sentit d'orientar-les totes, en la mesura de les nostres possibilitats, de cap a una acció conjunta. En definitiva, cercam contribuir tant com puguem dins la societat de les Balears a la redescoberta i a l'assumpció del nostre fet nacional. Cercam engrescar tanta de gent com puguem, sobretot el jovent, entorn d'un gran moviment social i polític nacionalista fort, popular, interclassista i integrador del nostre poble, que sigui prou eficaç i operatiu per arribar a exercir el poder en aquestes terres nostres dins un termini d'anys com més curt millor. Volem, en definitiva, començar ara mateix a eixermar el camí de la dignificació i la reconstrucció nacional a les Balears.

Jordi Caltendey

Delegat de Premsa de la
Joventut Nacionalista de les Illes

(1) Faig constar que no em satisfà el nom de l'associació perquè no fa servir cap corònim concret, tot i que l'accept per disciplina democràtica i per no haver-n'hi cap, tanmateix, de capaç de ser sentit emocionalment per tots els pobles de les Balears plegats.

AMB el començament de l'any, una altra federació ha desaparegut. Després de la desaparició de l'URSS i de Iugoslàvia, Txecoslovàquia, el que s'anomenava fins ara República federativa dels Txecs i dels Eslovacs, ha optat per la separació. Eslovàquia i la República Txeca, són ara dos estats-nació més en el continent.

Fent un repàs a les informacions dels grans mitjans de comunicació, podem trobar anàlisis i comentaris gairebé per tots els gustos. Des del catastrofisme que veu en el sentiment nacional - dels dominats - la mare de totes les desgràcies que ens amenacen, fins els que han destacat el caràcter pacífic del divorci entre txecs i eslovacs. Però pocs comentaristes han destacat el nucli del conflicte.

D'una manera semblant que en l'inici de la crisi a l'ex-Iugoslàvia, les reivindicacions avançades pels dirigents eslovacs després de les eleccions de juny del 92 anaven en el sentit d'exigir la recuperació d'una plena sobirania per la seva nació, per tal de constituir amb els txecs una *Confederació entre dues nacions amb igualtat de drets*. Els dirigents txecs van respondre a aquestes demandes amb la intolerància. **Vaclav Klaus**, representant de la nova majoria conservadora txeca, però també **Vaclav**

Intolerància i estats-nació

Havel, el mític president de la federació, van respondre en el sentit del manteniment del règim federal establert -dominat pels txecs- o res, és a dir, la separació. Finalment, el primer de gener ha estat la separació -dita de vellut- el que s'ha produït, això sí, de manera pacífica i "civilitzada". Però amb un altre comportament dels dirigents hegemònics txecs, la solució de la desigualtat entre txecs i eslovacs s'hagués pogut resoldre d'una manera diferent que no pas la constitució de dos nous aparells estatals, dotats

de tots els ets i uts.

Si es recorda una mica el passat més recent, també l'inici de la crisi a Iugoslàvia va ser semblant. Els dirigents d'Eslovènia, de Croàcia i de Bòsnia -i també els del Kóssovo- reclamen no la independència, sinó la transformació d'una federació que ja havia fet fallida, amb una confederació entre repúbliques amb igualtat de drets. La intolerància dels dirigents serbis va barrar el pas a aquesta possibilitat. I en el cas de Iugoslàvia la separació no va ser "de vellut", sinó que va obrir un procés de sang, foc i brutalitat. El govern serbi vol mantenir la seva hegemonia i la construcció de la "Gran Sèrbia" a costa de la voluntat dels altres pobles, a costa d'una guerra salvatge per imposar, amb la col·laboració dels dirigents croats, una Sèrbia ètnicament pura. A la República Txeca i a Eslovàquia -amb l'excepció de la desconfiança existent sobre les minories gitanes i hongareses- la neteja ètnica no es planteja. La història de les relacions entre eslovacs i txecs no ha estat marcada -com es el cas a l'ex-Iugoslàvia- pels vessaments de sang. Però, en qualsevol cas, resta per veure què depara el futur a aquests pobles i pensar el que hauria pogut ser sense la intolerància dels dirigents txecs, o dels serbis en el cas dels pobles balcànics. ■

Joan Font

Com anem de paciència, president?

En l'últim debat de política general que celebrà el Parlament català, Jordi Pujol digué en una de les seves intervencions que "quan ell acabava la paciència n'anava a comprar més". És la seva fórmula per seguir mantenint l'estira i arronsa que practica de fa anys amb els espanyols? Ara, però, quan ha vist que aquests han mancat a la paraula donada amb el tema de la cessió del 15% de l'IRPF i, se l'han "toreado", com qui no pot més, protesta: "En Guerra va dir un dia que no hi ha res escrit i ara ho diu en Felipe. Doncs jo els vull dir al Sr. Guerra i al Sr. González el següent: si en el futur per arribar a uns acords el que ens han dit en privat, el que ens han dit en públic, el que ens han dit solemnement resulta que si no hi ha res escrit no serveix, sàpiguen que amb aquesta gent no ens podem entendre en res". Què ha passat? Amb el saqueig fiscal que practiquen els espanyols amb Catalunya, la botiga on el president anava a comprar la paciència segurament s'han anat al cel.

Amb tot, una marcada obsessió per la paciència davant d'una crisi tan alarmant, no és l'actitud d'un arrauxat? Sovint tens la sensació que les reiterades al·lusions a la paciència, mostren un desmesurat afany perquè tothom resti quiet, talment com si la crítica situació que travessem pogués desmuntar-se amb un lleu moviment. És doncs, paràlisi sinònim de seny? Si així fos, haurem de convenir que, a més aturats, més assenyats. Definitivament, hem de reconèixer que només ens carreguem de paciència davant una situació que creiem irreversible, com és per exemple la mort. I, tanmateix, és de persona assenyada lluitar i intentar cercar solucions i, encara més en el cas concret de Catalunya, car aquesta pateix una malaltia totalment superable.

Sí, no hi ha més cera que la que crema, el president

pateix una perillosa rauxa. Veiem-ho: Explica Carles M. Espinalt en el seu assaig "L'error de certs catalanistes": "Doncs bé, una vegada més en el debat parlamentari de 1918 girava entorn del "problema catalán". Aleshores Alcalá-Zamora va fer una pregunta que deixà desconcertada la política imperial d'aquell notable catalanista exultat que era Francesc Cambó. Ell en les seves "Memòries" ens recorda i comenta les paraules de l'espanyol Alcalá-Zamora: "Jo haig de reconèixer que va fer un gran discurs, segurament el millor de la seva vida: després d'impugnar tota la meua argumentació, va llançar-me una estocada personal de gran efecte i que en el fons expressava una ran veritat. Va dir poc més o menys: "Cal que trieu entre ésser el Bolívar de Catalunya o el Bismark d'Espanya, però és impossible que vulgueu ésser totes dues coses al mateix temps".

Ni Cambó va saber replicar a la filípica i reconeix que era certa. I, ara, per comparació demostrarem la insospitada rauxa de Jordi Pujol, tot reproduint la ressenya que féu "El País" després de l'anada del president a l'UA de Madrid, diu així: "Per a respondre a aquestes qüestions, Pujol va evocar la coneguda disjuntiva del que seria president de la República espanyola, Niceto Alcalá-Zamora, quan plantejà al líder de la Lliga Regionalista, Francesc Cambó l'any 1918, sobre la necessitat de triar entre ésser el Bolívar de Catalunya o el Bismark d'Espanya. Així, com Alcalá-Zamora, conclogué llavors, Cambó havia de triar entre aquestes dues figures històriques -el llibertador de Llatino-Amèrica o l'artífex de la unificació Alemanya-, Pujol va concloure dient que és possible combinar aquestes dues figures: "Nosotros somos las dos cosas, y es evidente que eso plantea

dificultades de comprensión". Què vol que compreguin? L'esquizofrènia? O davant d'un fet així, aquest no seria el diagnòstic de qualsevol psiquiatre? És de persona assenyada convertir els estrepitosos errors d'altri en el puntal de la seva acció política? Algú podria imaginar-se que Felipe González fes campanya electoral recordant als seus votants que no va aconseguir crear els 800.000 llocs de treball i, per més desgràcia ha generat més de 3.000.000 d'aturats?

Com diu Carles M. Espinalt, reconegut com un dels millors psicòlegs del món: "L'home de seny és un tipus humà que té un notable equilibri entre els tres aspectes que poden plantejar una manera d'ésser: com sóc jo en realitat, com crec que sóc i com pensen els altres que sóc". No cal massa sagacitat per veure que si Jordi Pujol és capaç d'interpretar-se en aquest esbojarrant desdoblament de personalitat està fent un flac servei a Catalunya. I, si algú podia trobar utòpiques les pautes de futur que per Catalunya fa Carles M. Espinalt, ara, es constata que són idèntiques a les que Xavier Arzallus proposa pel País Basc quan afirma: "Si Estonia y Eslovenia son estados, nadie nos podrá negar nuestro derecho". Pot haver-hi res més ponderat?

L'autèntic seny passa per l'assoliment de la nostra Independència, car serem catalans, podrem sentir-nos únicament catalans i els altres ens hi veuran catalans. Cap quimera. I, per torna, ens estarem projectant des de l'única manera que tenim per ésser europeus.

Encarna Parreño

Secretària d'Afers Exteriors de l'Associació de Practicants de la Psicoestètica

Cristina Olmedo

Cristina Olmedo Rubio és la Presidenta de la barriada ciutadana de Cas Capiscol, amb ella parlem per saber un poc quina problemàtica té la barriada.

- ¿Quines són les principals deficiències de la vostra barriada?

Les principals deficiències a la barriada són la manca de zones verdes i de zones esportives. Tampoc no tenim cap lloc per reunions ni cap centre cultural i social.

- ¿Tampoc no n'hi ha cap de privat?

L'únic que hi ha és un centre d'esplai que està a la parròquia de la barriada.

- ¿Les infraestructures estan cobertes?

Només en part, per exemple no tenim cap xarxa d'aigües pluvials, i quan plou un poc hi ha aigua per tot arreu. S'ha obert un centre d'atenció als drogodependents i per ara n'estam contents perquè ajuda a resoldre aquest greu problema.

- ¿Quines activitats organitza la vostra associació?

En feim de diverses, per exemple organitzam diverses activitats a les festes de l'estiu i a les de Sant Antoni; també organitzam excursions i altres activitats com les de tall i confecció, cuina, treballs manuals, balls, etc.

- ¿Col·laborau amb altres entitat de la barriada?

Sí, ho feim amb la parròquia i amb l'associació de la tercera edat, i també amb l'ajuntament quan fa falta.

A la fi en cinta

Una producció de **TU8** Espectacles Miquel Jaume

Xesc Forteza

Sa Caseta i altres Monòlegs

Una ocasió única !!

a la venda al TEATRE PRINCIPAL i XOCOLAT Centre

Dins dels actes commemoratius del Centenari.

GRUPO * SERRA

100 ANYS Última Hora

Les branques del cristianisme

De l'arrel de Jesucrist i el Nou Testament o Nou Pacte i de l'Església primitiva han anat sorgint diferents branques, les organitzacions eclesials i les sectes o "heretgies" (desviacions). Fonamentalment hi ha tres grans branques cristianes:

- A l'Orient, entre els pobles eslaus i per terres bíbliques, tenim les esglésies gregues "ortodoxes", heredes de la cultura bizantina.

- Als països llatins (Europa del Sud i Hispanoamèrica), tenim el Catolicisme Romà, hereus de la cultura del vell Imperi Romà.

- Als països germànics o anglosaxons (Europa del Nord, Nord-Amèrica, Commonwealth), tenim les esglésies reformades i evangèliques.

Tot això, és clar, parlant genèricament.

Les esglésies orientals afecten menys a la nostra cultura a causa de la seua llunyania i relatiu estancament per motius històrics (són les esglésies més lligades des d'antic als Estats, envaïdes durant segles pels turcs amb una estructura econòmica antiquada i finalment ocupades per règims autoritaris i comunistes). Elles van ser les que primer es van fundar, però també les que primer van declinar pel pes paralitzant de les tradicions.

L'Església Catòlica Romana és la més centralitzada, perquè es va crear en un intent (que quallà a la seua manera) d'alliberar-se del control dels emperadors sobre els afers religiosos. L'alternativa fou un poder central en un Papat (creat com a tal a partir del s. VII), al segle XI és el Cisma amb l'Orient grec.

Per contra, les esglésies protestants i evangèliques són les més ramificades i diversificades, perquè solen posar l'èmfasi en la lliure interpretació de la Bíblia i solen dependre poc de l'Estat. La Reforma front a la corrupció de la Roma dels Borja (s. XVI) fou el principi d'estes esglésies, les societats de les quals han arribat a ser les més dinàmiques del món.

L'àrea catòlica i la reformada formen juntes la Cristiandat occidental o la civilització d'Occident.

Les esglésies orientals depenen dels patriarques metropolitans, usualment molt lligats al poder civil imperant (això fou la causa de les persecucions contra elles per part dels règims comunistes). Resulten més tradicionalistes que l'Església de Roma i, com ella, guarden litúrgia i culte d'icones o imatges (a diferència de protestants, jueus i musulmans, per exemple, que són iconoclastes). El problema bàsic que les separa de Roma és un concepte d'autoritat jeràrquica. Van tenir nombroses ramificacions en Orient Mitjà, com ara els nestorians (Mesopotàmia) i els monofisites (Siria, Egipte, Etiòpia), desviacions totes dues que neguen un dels dos components humà i diví de Jesucrist (és a dir són "heretgies" pròpiament dites i, històricament, una reacció d'autodefensa de la civilització semita front a una Església cristiana en mans de l'Imperi Romà i Bizanti, defensors d'una altra civilització, l'hel·lènica).

L'Església Romana s'ha anat ramificant des de dins, amb ordres monàstiques seglars, etc. L'emperador Constantí (que no va ser realment mai cristià: durant sa vida assassinà molts familiars directes seus per qüestions

dinàstiques i no es batejà fins a l'hora de la mort; però sí un avisat polític) decretà l'Edicte de Milà que significava la fi de les persecucions i la llibertat religiosa dins tot l'Imperi Romà. Havia entès que la fortaleza del cristianisme podia ser ben útil per a faltar un Imperi en ràpida decadència. Durant el s. IV mateix es consumà la unió Església-Estat, la mateixa "Civitas Dei" de St. Agustí ho suggeria. Al final, els perseguidors i els perseguits canviaren les tornes. Com deia el bisbe Hilari de Poitiers l'any 360 d.C.:

"Ara, en canvi, lluitem contra un perseguidor enganyós, contra un enemic adulator, contra l'anticrist Constanç. Aquest... no empresona per a la llibertat, sinó que honora als seus palaus per a esclavitud... es preocupa de la unitat a fi que no hi haja pau... basteix temples per a fer malbé la fe"

("Liber contra Constantium imperatorem").

Un colp el catolicisme ("Katholikós" - universal) fou exaltat a religió d'Estat, els pagans acudiren en massa a les esglésies, tot introduint-hi els seus rituals, inconduïes, creences, etc. Això provocà un greu sincretisme. La jerarquia no donava abast per a repintar de "cristianisme" el paganisme bàsic de la majoria dels "fidels". El bisbe de Roma fou nomenat "Summum Pontifex" (títol sacerdotal de la religió romana), talment que era aclamat com a bisbe pels cristians i com a Pontífex pels pagans. La creu, símbol de moltes religions paganes, que coincidia amb l'eina de turment a Crist, fou instituïda llavors com a "símbol" cristià (abans havia estat el peix). El suposat "universalisme" (catolicisme) havia esdevingut simple identificació amb uns interessos polítics i terrenals, els de l'Imperi (imperialisme). En esta època va covant-se el Papat. Els reis francs donen la part mitja d'Itàlia al bisbe de Roma (s.VII) que passa a ser no sols un càrrec amb una vessant terrenal, sinó un rei en tota la regla. Amb el Cisma definitiu amb Constantinoble, el Papat queda definit com aglutinant religió de la civilització d'Occident.

Les esglésies reformades naixen com a expressió de la burgesia comercial nord-europea que vol lliurar-se del colonialisme del Sud i de la corrupció d'una Roma propiciadora de Croades i escàndols majors (dels quals el tema de les indulgències és sols un exemple). Luteranisme i Anglicanisme no deixaren de ser igualment esglésies feudals i d'Estat, perseguidores d'anabaptistes i camperols. Fou a Suïssa i Alsàcia on naixen els entusiastes i radicals (com Zuingli), ciutats franques que recolzaven un "Evangeli social", enfrontades al conservador Luter. Calví buscà un punt mig entre Luter i els radicals. I fou el calvinisme el principi d'una Reforma més de segona generació: saltà a Holanda a la qual dotà d'unitat per afrontar l'imperialisme espanyol, a França (hugonots), Anglaterra (on fecundà l'Anglicanisme i formà la "Baixa Església" d'extracció burgesa i puritana que instaurà, amb Cromwell, un parlamentarisme modern, origen de la potència britànica), a Escòcia (on les esglésies ja lliures d'Estat, com presbiterianes o metodistes, al s.XVIII, conegueren un potent esclat), i s'instaurà fort a Nord-Amèrica (amb la independència dels Estats Units tenim la primera democràcia amb divisió entre Estat i Església i on les esglésies lliures passen a ser majoria, cosa que no s'esdevenia des de l'Església primitiva, abans del constantinisme).

Es en l'ambient de llibertat religiosa dels Estats Units on es cou l'evangelisme modern, a través dels moviments de santedat dels metodistes i d'altres. De vegades la cosa degenera en moviments clarament sectaris com l'adventisme, Testimoni de Jehovà o mormons. El modern "evangelisme", a diferència del protestants històrics, són una tornada cap al subjectivisme i sovint cap al misticisme dels grups carismàtics. La Reforma parla de la salvació en termes vigorosament bíblics i objectius (la salvació en la sang del Calvari), mentre que els moderns evangèlics tendeixen a parlar en termes denominacionalistes i subjectius (entregar el cor, a Jesús, complir els estatuts de la denominació, etc.). També hi ha indicis d'un neoconstantinisme als mateixos Estats Units, ja que la Nova Dreta ha vist la rendibilitat política que pot traure del conservadurisme religiós i la irracionalitat "super-espiritual".

Les diferències entre les diferents branques, podríem resumir-les:

Quant a les tradicions: Els ortodoxes són els que més en tenen, i els protestants els que menys, segons ordre històric d'aparició. En rituals elaborats etc. la cosa sol ser semblant. Tanmateix, tot i la gran simplicitat aparent entre els reformats, el tradicionalisme també hi abunda.

Quant a les icones: Els reformats no solen tindre'n, els evangèlics són el sector més iconoclasta. Catòlics i ortodoxes sí, i és la base d'una religiositat popular d'arrel pagana.

Quant a jerarquia: Els ortodoxes tenen la jerarquia repartida per sues metropolitans (territorial). Els catòlics tenen el Papat, una jerarquia centralitzada a Roma. Els reformats i evangèlics tenen diverses classes de jerarquies (en algunes ocasions escasses) però de tipus denominacional o sectari (no territorial, sinó d'organització).

Quant a la verge Maria: Els protestants noli reten cap culte. Els catòlics i ortodoxes sí. Els romans, a més defensen la seua virginitat total. Quant als sants la situació és semblant.

Quant a la Bíblia: Els catòlics i ortodoxes solen concedir-li un importància nominal gran, però contrarestatada per la pròpia tradició. Els reformats es basen en la interpretació lliure de la Bíblia, però en la pràctica també ve contrarestatada per les pròpies tradicions.

Quant a Jesucrist: Les tres branques consideren fonamental la divinitat alhora que la humanitat de Crist. Són les "heretgies" o sectes les que neguen els dos components de Crist (nestorians, monofisites o coptes, arrians, Testimonis de Jehovà...).

Altres punts: com santificar el Sabbath o no creure en l'infern són típics de grups adventistes, Testimonis de Jehovà, armstrongistes i també de certs sectors dins l'ortodòxia (modernistes...).

Ricard Colom

J. Noguera
TALLER DE PINTURES
Soldat Soberats Antolín, 25
Tlf.: 25 34 59 - 25 38 49
07010. Ciutat de Mallorca

Primera relació de firmes

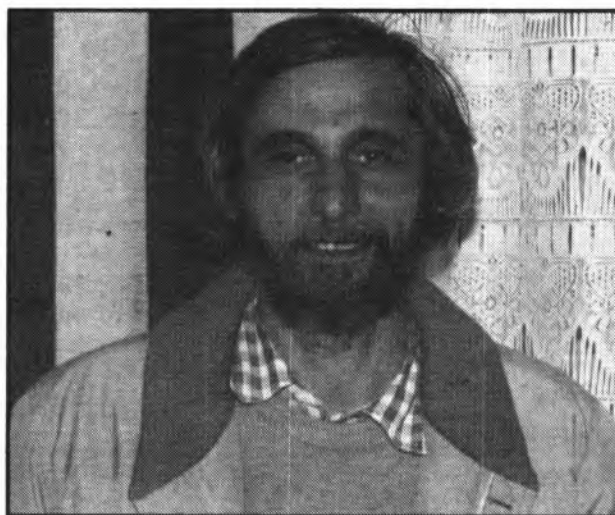
1.	Simonet, Jaume	Hosteleria	34.	Marina, Javier	Encarregat	67.	Cànaves, M ^a Antònia	Mestra
2.	Munté, M ^a Teresa	Mestressa de casa	35.	Sastre, Antoni	Agricultor	68.	Perelló, Antònia	Mestra
3.	Simonet, M ^a Teresa	--	36.	Joan, Francesca	Agricultora	69.	Hervàs, Agustina	Mestra
4.	Simonet, Joan	Estudiant	37.	Vallbona, Jaume	Mestre	70.	Cabanelles, Catalina	Mestra
5.	Munté, Angela	Administrativa	38.	Adrover, Maria	Dependent	71.	Brunet, Aina M ^a	Mestra
6.	Colom, Antonio	Aux. Administratiu	39.	Estelrich, Josep	Electricista	72.	Grimalt, M ^a Teresa	Mestra
7.	López, José Antonio	Marmolista	40.	Rigo, Isabel	Empresària	73.	Olivares, Josep	Educador
8.	Sala, Vicente	--	41.	Estelrich, Maria Mag.	Dependent	74.	Coll, Joana	Estudiant
9.	Calafell, Bernat Jordi	Hosteleria	42.	Juan, Ramon	Electricista	75.	Adrover, Sebastià	Estudiant
10.	Julià, Miquel	Escriptor.	43.	Fiol, Bàrbara	Dependent	76.	Àngel, Sacramento	Mestra
11.	Mesquida, José A.	Economista.	44.	Coll, J. Francisco	Cap de Vendes	77.	Pol, Francesca	Mestra
12.	Barceló, Sebastià	Hosteleria	45.	Coll, Joana M ^a	Administrativa	78.	Ramon, Antoni	Administratiu
13.	Terrassa, Luciano	Porter	46.	Vidal, Maria	Mestressa de casa	79.	Ribas, Sílvia	Mestra
14.	Binimelis, Rafel	Hosteleria	47.	Coll, Maria	Mestra	80.	Isern, Miquel Angel	Estudiant
15.	Moià, Miquel	--	48.	Coll, Guillem Josep	Empleat	81.	Llompert, Teresa	Mestra
16.	Gregorio Simonet, G.	Dependent	49.	Jaume, Coloma	Turisme	82.	Mas, Apol·lònia M.	Mestra
17.	Gregorio Guardiola, G.	Administratiu	50.	Mir, Francisca	Mestressa de casa	83.	Gelabert, Maria	Estudiant
18.	Simonet, Catalina	--	51.	Carrió, Bartolomé	Cap de sucursal	84.	Manera, Catalina	Administrativa
19.	Gregorio, Joan Carles	Estudiant	52.	Garau, Isabel	Mestressa de casa	85.	Miralles, Joan	Estudiant
20.	Alba, Antònia	--	53.	Mora, Magdalena	Mestra	86.	Guaita, Gaspar	Estudiant
21.	Polo, Pere	Professor i Director de la revista <i>Pissarra</i>	54.	Garcia, M ^a Antònia	Mestra	87.	Darder, M ^a Francisca	Estudiant
22.	Romegosa, Mercè	Mestra	55.	Arrom, Margalida	Mestra	88.	Pellicer, Gaspar	Estudiant
23.	Pastor, Ferran	Mestra	56.	Galmés, Magdalena	Mestra	89.	Ramis, Petra M ^a	Estudiant
24.	Granero, Assumpció	Mestra	57.	Dalmau, Catalina	Mestra	90.	Rios, Cèlia	Estudiant
25.	Giner, Sebastià	Mestre	58.	Prieto, Margalida	Mestra	91.	Picó, Jordi	Estudiant
26.	Vila, Ricard	Mestre	59.	Cecilia, Josefina	Mestra	92.	Picó, Antoni	Estudiant
27.	Caldentey, Biel	Mestre	60.	Sierra, M ^a del Pilar	Mestra	93.	Obrador, Magdalena	Estudiant
28.	Corral, Rosa M ^a	--	61.	Genovard, Ester	Mestra	94.	Aumatell, Mireia	Estudiant
29.	Serra, Angel	Escriptor	62.	Rosselló, Maria F.	Mestra	95.	López, Fr. Xavier	Estudiant
30.	Lledó, Margalida	Professora	63.	Sánchez, Gabriela	Mestra	96.	Llabrés, Antoni	Estudiant
31.	Oliver, Gabriel	Cantador i mestre	64.	Vidal, Francisca	Mestra	97.	Serra, Josep	Estudiant
32.	Calafat, Macià	--	65.	Espinola, M ^a Jesús	Mestra	98.	Cabot, Clara	Estudiant
33.	Noguera, M ^a José	Perruquera	66.	Capó, M ^a Antònia	Mestra	99.	Santaner, M ^a Neus	Mestra
						100.	Mas, Joan M ^a	Mestre

¿QUÈ PENSABU DE LA RETIRADA DE MÉS D'UN 95% DE LA PUBLICIDAD INSTITUCIONAL A S'ARENAL DURANT L'ANY 1992?

Jordi Pujol

(Portaveu del BEI, Bloc d'Estudiants Independentistes)
Aquest fet repressiu ens demostra que hi ha molta feina pel BEI per aconseguir la plena independència de la nació catalana. Mentre visquem subjugats per l'"imperialisme espanyol" seguirem sense poder defensar la nostra identitat com a poble, per això mateix feim una crida a tots els estudiants perquè se subscriuin a S'Arenal de Mallorca.

Biel Majoral
(Cantador i professor)

Vivim uns moments polítics especialment delicats ja que els bufons del poder es pensen que el maneig dels diners públics són la seva finca particular, s'asseguren un bon sou i esdevenen viatgers; s'enlairen i obliden la fe en la lluita per aconseguir la llibertat, la llibertat individual, la llibertat d'expressió, la llibertat per a una cultura.

Subvencionen la cultura més estantissa i efeminada i volen ofegar la que parla clar i català.

No ens desanitem. La mediocritat no pot perviure en aquesta terra per sempre.

Miquel López Crespi
(Escriptor)

És un atemptat a la llibertat d'expressió. En una societat democràtica no es poden fer aquestes coses si es defensen unes idees amb la intel·ligència i la ploma. Per tant els responsables d'aquesta discriminació han demostrat el seu dogmatisme, el seu sectarisme més accentuat, que de demòcrates no en tenen res res de res i que han caigut en actituds feixistes contra la llibertat.

COMITE DE DEFENSA S'ARENAL DE MALLORCA

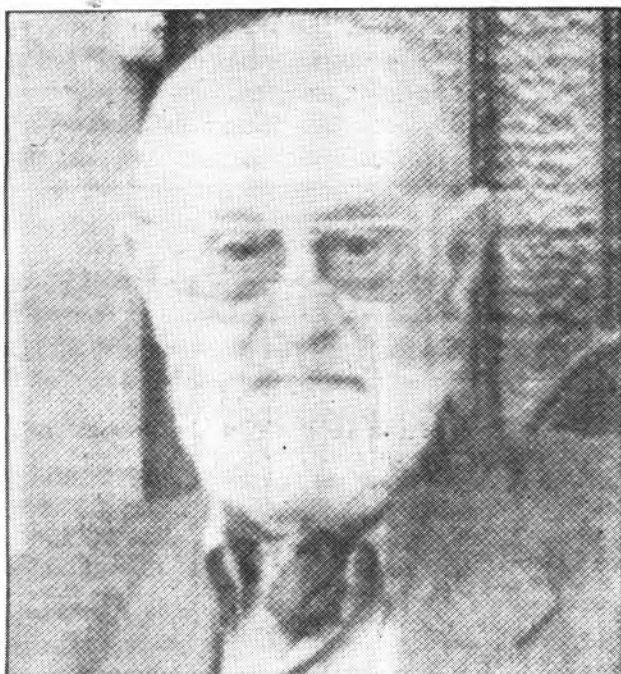
Apartat de Correus 124 - 07600 - S'ARENAL Telèfon 265005 Fax: 269941

S'ARENAL DE MALLORCA, el mitjà de comunicació escrit en llengua catalana més popular i de més tirada a Balears, durant el transcurs de l'any 1992 ha vist reduït en més d'un 95% la publicitat institucional a causa de les pressions i gestions, fins i tot parlamentàries, realitzades per gent colonitzadora al servei de l'estat espanyol. **S'ARENAL DE MALLORCA** és una publicació en llengua catalana fundada l'any 1979, que va sorgir i s'ha mantingut dins una zona difícil d'alta concentració turística i de forta immigració. **S'ARENAL DE MALLORCA** s'ha caracteritzat per la defensa constant de la llengua de la nostra nació, per constituir una eina puntera en defensa de la nostra identitat nacional, per crear consciència de poble i per defensar les llibertats democràtiques. Els/Les sotasignants sol·licitam a les autoritats públiques que no discrimin **S'ARENAL** en matèria de publicitat institucional i consideram que és injust utilitzar els fons públics com a instrument de coacció per intimidar la llibertat de premsa. Tot demòcrata s'hauria de mobilitzar davant la caça de bruixes i l'atemptat contra la llibertat d'expressió de què és víctima un mitjà de comunicació que, com **S'ARENAL**, s'ha distingit per acollir les opinions més diferents i per respectar el dret de rèplica. Per tot això, exigim als màxims responsables del Govern Balear, del Consell Insular de Mallorca, dels Ajuntaments etc: que acabin amb aquesta discriminació i que a més no continuïn amb l'incompliment de la article 32 de la *Llei de Normalització Lingüística* que estableix: **Els poders públics de la Comunitat Autònoma donaran suport econòmic als mitjans de comunicació que emprin la llengua catalana de forma habitual.** En una societat normal hauríem fet un *Aplec d'Amics*. En aquests moments, davant la injusta discriminació de què és víctima **S'ARENAL** ens veim obligats a constituir-nos en **Comitè de Defensa**.

Ciutat de Mallorca, 20 de gener de 1993

JOSEP Mª LLOMPART GUILLEM D'EFAC JAUME SANTANDREU

LLINATGES	NOM	PROFESSIO	D.I.

COMUNICAT ALS NOSTRES SUBSCRIPTORS, LECTORS I SIMPATITZANTS

S'ARENAL DE MALLORCA passa per un moments difícils atès que s'han amuntegat a l'horitzó dues amenaces. Per una part una dura recessió econòmica que afecta amb més intensitat la petita i mitjana empresa mallorquina. Aquest fet, que perjudica també el conjunt de la premsa en general, ha provocat una reducció dels ingressos per publicitat que han estat compensats en gran part per l'augment constant de vendes i de subscriptors. Hi ha però una segona amenaça més important. Durant l'any 1992, **S'ARENAL** ha vist retallat en més d'un 95% la publicitat oficial de les institucions a causa de la persecució política de què som víctimes. Qui ha duit la iniciativa i la veu cantant contra **S'ARENAL** al si de les institucions ha estat el diputat del PSOE, Sr. Damià Ferrà - Ponç qui ens va acusar sense cap mena de prova i d'una manera absolutament injusta d'esser un perill per a les llibertats democràtiques. La caça de bruixes contra **S'ARENAL** és per damunt de tot una persecució política contra la llibertat de premsa i contra un mitjà de comunicació independent en llengua catalana. Davant aquesta injustícia i per fer front a aquesta situació difícil, ens veim obligats a fer una crida a tots els subscriptors, lectors i simpatitzants i hem posat en marxa una doble iniciativa:

1) **CAMPANYA DE CAPTACIÓ DE NOUS SUBSCRIPTORS.** ¿Coneixeu algú dins el vostre cercle d'amistats, de la vostra família, del vostre lloc de feina, etc. que té inquietuds per la defensa de l'economia, del medi ambient, de la llengua i cultura de la nostra nació? Idò animau-los que se subscriuin o en tot cas regalau-los una subscripció a **S'ARENAL DE MALLORCA**. Només que cada subscriptor actual de **S'ARENAL** aconseguís fer una altra subscripció, això suposaria una injecció econòmica molt important que contribuiria a capejar el temporal. *Animau-vos! Encara que a vegades no ho sembli, tots podem fer molt per S'ARENAL!*

2) **CAMPANYA DE SUBSCRIPCIÓ VOLUNTÀRIA DE SUPORT.** En aquests moments una subscripció anual a **S'ARENAL** (24 números) costa 3.000 pessetes, una quantitat que si la dividim pels 365 dies de l'any surt a una xifra als voltants de les 8 pessetes diàries. La subscripció de suport suposa doblar aquesta xifra i pagar 6.000 pessetes anuals, això mentre duri aquesta injustícia.

Totes les persones que vulguin ajudar **S'ARENAL** d'aquesta manera es poden posar en contacte amb la nostra redacció. **Telèfon 265005. Fax. 269941.**

De les llengües que, encara avui, es parlen al món, l'hebreu és una de les més antigues. Els seus orígens daten de fa 3.300 anys. A part de ser l'idioma en què va ser escrita quasi tota la Bíblia del Primer Pacte (Antic Testament), l'hebreu és l'únic idioma ressuscitat després d'haver caigut completament en desús com a llengua quotidiana i familiar.

La Bíblia, i també algunes inscripcions i cartes descobertes a Palestina, donen testimoni que durant el període del primer Temple, els jueus parlaven hebreu exclusivament. Però durant la Deportació a Babilònia quasi es va perdre del tot, i va quedar sols com a llengua literària, mentre que el llenguatge parlat popular va anar evolucionant fins a la forma que hom troba en l'ensenyament rabinic (Mishnà). L'arameu, llengua comercial comuna a la major part de la zona mesopotàmica-siriaca, va anar introduint-s'hi fins a esdevenir majoritària durant la dominació grega. Les classes altes s'hellenitzaren i el grec també s'hi introduí. L'hebreu postbabilònic parlat passà clarament a la defensiva. Jesucrist parlà normalment l'arameu, encara que devia comprendre l'hebreu, usat en les lectures bíbliques, i potser el sabia parlar.

A partir de l'any 200 i fins al 1800 l'hebreu només s'emprava literàriament o el parlaven alguns jueus pietosos els dissabtes, però desaparegué totalment com

La resurrecció de la llengua hebrea

a llengua parlada. A tota l'Europa Central els jueus acabarien parlant jidix (bàsicament antic alemany), a l'Imperi Turc eren molts sefardites i parlaven antic castellà, als països anglosaxons parlaven anglès, etc.

Al s.XVIII apareix el moviment Haskalà, els quals retornen a l'idioma bíblic i abandonen l'hebreu medieval que no tenia en comptes la gramàtica, però era un moviment sobretot literari: escrivien poesia moderna, novel·la, drama i obres científiques. L'any 1856 editaren el primer periòdic hebreu: el setmanari "Hamaguid".

L'impulsor principal del renaixement de la llengua hebrea fou Eliezer Ben Iehuda (1858-1922). A la primavera del 1879 publicà un article proposant la fundació d'un Estat Jueu a Palestina, amb l'hebreu com a idioma oficial. En 1880 emigrà a Palestina, on posà en pràctica immediatament les seves idees lingüístiques. Ben Iehuda va comprendre clarament que la renaixença de l'hebreu depenia de si era la llengua d'ensenyament en escoles. L'any 1892 aconseguí que tots els mestres del país acordaren adoptar-lo com a llengua docent exclusiva. Des de 1906 fou també la llengua de l'ensenyament secundari. Cap a 1917 un 40% dels jueus de Palestina parlaven hebreu. Des de 1921 l'hebreu, amb l'anglès i

l'àrab, fou declarat oficial a Palestina. A partir de 1948, amb la fundació de l'Estat d'Israel, l'hebreu quedà completament normalitzat i el diccionari d'Even Xoxan consta de 28.185 paraules. Havia renaixut una llengua.

Quan el renaixement de l'hebreu ja era quasi un fet, molts delen que mai no s'havia ressuscitat una llengua morta. Però no tenien potser en compte que, per al poble jueu, l'hebreu no havia estat mai una llengua morta. Sempre van considerar els idiomes que parlaven a la diàspora com a provisionals i creien fermament que algun dia tornarien a Sió i hi parlarien novament llur llengua mil·lenària. I així ha estat. Perquè un poble que abandona la seua pròpia llengua és un poble dimitit i sense cohesió ni solidaritat interna. un poble dèbil, volàtil i sense personalitat.

Per això, ara que la nostra llengua està patint tantes agressions, animem al nostre poble a buscar l'ajuda de Déu i de la seua Paraula, i a mantenir-se fidels a la nostra llengua que, tot i maltractada, encara està ben viva i en procés contradictori de normalització. I als contraris a la nostra normalització els diem: tinguem tots comprensió, senderi i respecte mutu en justícia per a donar a cadascú el que seu és, si vol merèixer-ho i no abdicar en la covardia i la injustícia. Que l'exemple de l'hebreu ens sia alligador.

Ajuda Evangèlica

Institució Bíblica Evangèlica de Catalunya

Vida sexual de la monarquia

LES tribulacions de la monarquia britànica semblen no acabar mai. Hi ha qui diu que si la cosa segueix així, poc se n'hi falta per la II República britànica. Paradoxalment, el que amenaça una tan alta, tan rica i tan persistent institució és, justament, allò que acostuma a proporcionar el més alt, ric i persistent plaer a la resta de la humanitat: l'ús i gaudi del sexe en diverses i humanes variants.

He de confessar que el futur de la monarquia britànica no em fa ni fred ni calor. **Shakespeare** ja en va treure tot el suc possible, i se'm fa difícil escatir quin altre servei a la humanitat ha prestat des d'aleshores, a menys que serveixi per inspirar un darrer capítol al genial i delirant "Escrú Negro". Això no obstant, la conversa entre el príncep dels pàmpols i la **Sra Camilla** té, almenys, la virtut de confirmar -en contra del que diuen els *culebrones*-, que en aquesta mena de circumstàncies tots i totes tenim el mateix posat i fem ús d'un repertori semblant. O sigui que arreu -a palau i a la barraca- el sexe s'amaneix amb la mateixa panòplia de bestieses, dobles sentits sense gràcia i procacitats de gust dubtós. És possible que la postura no sigui gaire airosa, i fins i tot ridícula tenint en compte tota la pompa i circumstància que envolta aquesta gran comèdia que són les modernes monarquies, però n'humanitza els protagonistes. I segurament és aquesta humanització el que li costarà la corona a un príncep, que sembla haver perdut el regne en la batalla amb la premsa. Des de l'època de la reina **Victòria**, la reialesa havia deixat de tenir cul -per més sorprenent que això fos en una tan rotunda senyora. Que ara se li vegi en tot el seu esplendor sembla que és un xoc insuportable per a la institució i per al poble que l'aguanta.

Oh la hipocresia anglesa! sentirem a dir. I tanta com n'hi ha, és cert. Això no obstant, l'afer també té la seva grandesa. Els britànics podrien permetre's el luxe de prescindir d'una andròmina tan gloriosament inútil com la monarquia per un simple embolic de llits. Per desgràcia aquest no és el cas d'altres pobles. La monarquia espanyola, posem per cas, és una institució políticament necessària. I **Juan Carlos** ja pot repetir les gestes borbòniques als llits que vulgui, a Madrid, Mallorca o Suïssa que, tret de la paternal reconvençió del general **Fernández Campos**, ningú no li'n passarà factura. Els tabús de la monarquia espanyola poc tenen a veure amb les parts "nobles" del monarca. És més, la convicció que en té i que les empra amb més destresa que la llengua quan parla ha acabat d'arrodonir la seva imatge. Els veritables tabús de la monarquia espanyola rau en el seu origen franquista, en la seva inefable carcúndia, en el seu suau espanyolisme, en l'intangible vincle sagrat amb la milícia, aquesta institució tan especial.

I heus ací la nostra desgràcia. Perquè, cal preguntar-se, ¿què és preferible, poder enviar el Príncep i tota la família al botavant per una puritana fotesa, o haver de suportar-los com a fonament màxim i intocable de l'estat -per més liberals i condescendents en matèria sexual que siguin els súbdits i súbdites que els aguantin? ■ «Demà» **Ramon Casares**

Francesca Bosch, en el record

Miquel López Crespí

L'acomiadament al cementiri de Francesca Bosch, la dirigent històrica dels eurocomunistes illencs, ha estat emotiu. Ens hem arreplegat unes dues-centes persones. La majoria, gent de certa edat. Crec que tota la gèrnia que li retiem el darrer homenatge havíem fet ja els quaranta, en camí cap als cinquanta. Cap jove universitari. Alguns professors que treballen en la història del moviment obrer. Potser avui dia la moda sigui perseguir gitanos i "negres", enlairar les banderes del feixisme. Per un moment, mentre els companys de més edat ajudàvem els fossers i, lentament, introduïen el bagul dins la tomba, cobert amb la bandera roja del proletariat universal, he pensat si no seria aquest l'enterrament mallorquí de les idees que han commogut el món durant cent cinquanta anys.

A les deu del matí el sol queia inclement damunt els quatre punys tancats que l'acomiadaven. Evidentment, en temps de la transició, no militàrem a la mateixa organització. Ella, aleshores, era una defensora dels postulats d'en Carrillo i nosaltres provàvem de ressuscitar, inútilment, les cendres d'Andreu Nin, assassinat, d'un tret al cap, feia segles, a un polsós camí dels afores de Madrid, i enterrat secretament, en lloc ocult, pels agents de la KGB.

No, no teníem gaire punts de contacte, en temps de la transició. Però hom mai no podrà negar la seva actitud honrada ves els companys i els treballadors. No guanyà mai una pesseta amb la política. Ha mort pobre, com la majoria de gent que no renuncia a les seves idees de justícia i igualtat.

Vers el 1984 va rompre amb l'eurocomunisme i s'apuntà a un estrany experiment que s'anomenà Partit Comunista dels Pobles d'Espanya. Cercava construir un partit que no abandonés les idees essencials de Marx i Lenin. Ella, potser equivocadament, cregué trobar-lo en aquest nou instrument. Sovint em deia que s'havia errat amb l'eurocomunisme. Visqué la nova provatura com un adolescent que assaboreix el primer amor. Ho vivia d'una manera fervent. Per a ella, Rússia era la seva segona pàtria, el país que foragità la bestia nazi del món. Amb na Francesca, col·laboràrem una llarga temporada, durant quatre o cinc anys. Era una època en la qual ja havien desaparegut pràcticament la majoria de revistes clandestines que es reclamaven del comunisme. Ella tingué la idea de tornar a treure "Nostra Paraula", la revista històrica del PCE en temps de la III Internacional.

Foren uns anys, els darrers de la seva vida, intensos. La seva segona joventut. Tornava jove davant el paper imprès. Romania tot el dia a la redacció, arreglant els articles de companys que quasi no sabien escriure. Els corresponsals obrers! Imaginava les portades, els titulars. Periodisme marginal, el dels comunistes, a Mallorca. Tirades reduïdes. Dos o tres mil exemplars eren un fet extraordinari. Cercar fotografies adequades. Entrevistes a les jornaleres en vaga. Anar a les mines. Me'n record dels darrers miners mallorquins! La mina de Lloseta! Davallar al fons dels pous. I no per a guanyar uns vots, obtenir un escó! Res més lluny de la seva imaginació!

La seu de "Nostra Paraula" era un món vivent, vibrant. Sense aturar la feina, hi fèiem la xerrada d'actualitat, enmig dels papers, el soroll de la màquina d'imprimir. Dibuixava les portades a mà. Uns dibuixos no gaire valorats, lluny del que paguen els especuladors de l'art per unes retxes sense gaire significat, però útils per a decorar l'entrada del banc, els despatxos de la burocràcia oficial.

En els darrers anys tingué posades les esperances de canvi del socialisme en les reformes de Gorbtxov. S'enfadava moltíssim si li insinuaves que la situació, a la Unió Soviètica, era de restauració capitalista. No suportava tampoc les crítiques a la burocràcia que ella encara volia creure que no era tan perversa ni degenerada com li contàvem. S'aferrava a les velles il·lusions del passat i callava quan li anomenaves l'assassinat, en temps de la guerra, d'Andreu Nin, en mans dels "camarades" soviètics i del PCE. Creia fermament que les reformes de Gorbtxov podrien salvar el socialisme del fang i la brutor on havia estat portat per la nova burgesia soviètica.

Els esdeveniments de l'est foren terribles per a ella, que tota la vida havia cregut que la construcció socialista, a l'URSS, era irreversible. Solia dir-nos: "Si Hitler no pogué enfonsar la bandera roja, com volem que l'enfonsin els mateixos companys de la causa, per molt errats que vagin. Els errors poden corregir-se. Els pobles de la Unió Soviètica no voldran tornar mai al capitalisme!". Era la seva fe.

Amb l'ensorrament dels països de l'antic Pacte de Varsòvia, també començà el seu declivi personal. El càncer que l'ha portada a la tomba s'inicia poc després de veure, una nit, la davallada de la bandera roja de les altes torres del Kremlin. Crec que ni el seu cos ni el seu esperit pogueren aguantar la fi de tantes esperances i de tantes il·lusions. La mort de la Revolució d'Octubre ha estat també la seva mort. Potser no ha volgut ésser-hi present en aquesta nova Europa que ens estan construint els assassins de Petra Kelly i de Gerd Bastian, els destacaments de joves nazis que assalten i cremen residències per a immigrants.

Una època grisa s'apropa. Na Francesca no ha volgut ésser-hi a l'hora en què tornen a cremar els homes i les dones a la "civilitzada" Europa. A Dresden, Hamburg, Madrid o París, s'hi veuen fogueres amb llibres i persones. Al·lotells sense escrúpols, armats per misteriosos grups amb prou diners, ataquen, a les nits, les cases en runes on es refugien els immigrants àrabs o sud-americans.

Pel carrer, tornant de l'enterrament, anava pensant en el darrer comiat a una dona ferma, com ja n'hi ha poques. Tota una vida dedicada a defensar unes idees, sense esperar res a canvi, sense obtenir cap profit personal. Donar-ho tot pels altres. Com els antics cristians. L'Evangeli portat a la pràctica lluny dels ensucrats sermons de les trones, que només serveixen per alleugerir la consciència d'una classe mitjana egoista, només preocupada pels diners i els aparells que es poden comprar als hipers.

Es el "Nou Ordre Internacional". La dictadura mundial del capitalisme nord-americà.

TRI-ESPORT-COMPETICIÓN
Accessoris - recanvis - vestimenta
Equip MTB - Campió de les Balears
General Riera, 59. Ciutat

Tallers de xapa i pintura automòbils
XAPA I PINTURA
Josep Sansó Ginard
Carrer del Soldat Isern Comes, 27. Tlf.: 75 64 35.
Can Redó. 07010. Ciutat de Mallorca

Carta oberta a don José Gómez Sánchez ex-subdirector general del Banc de Crèdit Balear

Molt Sr. meu:

El supòs, a vostè, a Andalusia presidint una Caixa Rural. M'han dit que si el veiés no el coneixeria, per com de canviat que vostè està, en tots els sentits, des que no està en el GRUP POPULAR ESPANYOL.

Jo, per aquí, no puc dir el mateix, ja que res ha canviat, de moment, en el nostre BANC DE CREDIT BALEAR, ja que en Miquel Nigorra i na Corona, que tan bé els va conèixer, segueixen exactament igual i només miren per ells.

Sempre li vaig voler demanar qui el va informar, a vostè, que jo era "l'home del president Nigorra", i perquè seguint les instruccions del conseller delegat, don JOSÉ MORENO, em varen estrènyer els claus, ja a la primera entrevista que tinguérem. Ha de comprendre que una persona tan vinculada com jo a Es Crèdit, i als Nigorra, em xoca moltíssim que vostè em digués que no sabia el terreny que trepitjava i que a partir de la seva arribada i seguint les instruccions que tenia, només em deixaven dues opcions: la primera que deixàs de veure el president Nigorra i na Coronació, sense permis seu, i que em quedava terminantment prohibit despatxar, col·laborar o filtrar informació a aquests senyors, i treballar amb el seu equip d'executius andalusos, a la fi d'aclarir moltes mangarrufes i malifetes que pareix que es produeixen; o al contrari, com a segona opció, dimitir, i anar-me'n del Banc i deixar els llocs de privilegi que ocupava, entre altres coses, perquè n'hi havia molts que es lleparien els dits per ocupar els meus càrrecs.

Mai li havia comentat, a vostè, que després de quedar sense polsós amb les seves paraules, l'horabaixa mateix vaig anar a contar-li a don Miquel i a donya Corona tota aquesta rondalla. Pel que vaig veure, i sentir, don Miquel i la seva esposaeren a la inòpia ja que quan els vaig dir que en Es Crèdit hi havien desembarcat una sèrie de cabrons que venien a per ell, i que prenguéss mesures urgents. Se'n va fotre de mi i em va dir que Don JOSÉ GÓMEZ a partir de llavors havia rebut instruccions perquè fos el meu cap immediat superior, i que per això no li complicàs la vida i que fes el que em manàs el nou subdirector general. Com que m'ho va dir en to d'enfadat jo me'n vaig donar compte que una vegada més havia de seguir les ordres de don Miquel, encara que aquesta vegada vaig tenir la impressió que s'equivocava, i el tenien ben venut. Tota aquesta conversa va tenir lloc a les cases de Santa Ponça i em vaig acomiadar d'ell amb una estreta de mans i un "a les seves ordres". Em va acompanyar fins al meu cotxe na Coronació de Nigorra i em va obrir la porta, quan jo era a dins em va dir "Joan, a mi me tenguí informada de tot el que vagi passant al Banc a partir d'ara". Jo no sé què li vaig respondre perquè la veritat és que me n'anava amb la coa enmig de les cames.

Li dic tot això, don Pep, perquè sàpiga que no és el meu costum traïr els meus superiors, ni els meus amics. Jo no vaig traïr el meu president, el meu president Nigorra em va entregar a vostè desarmat. Vet aquí perquè al dia següent vaig entrar al seu despatx i li vaig dir: "Senyor Gómez, me digui el que vol que faci ja que vostè me comanda".

La meua al·lucinació va continuar quan vostè es va aixecar i em va donar una forta abraçada i em digué: "Ja m'havia comentat el conseller delegat que vostè era una persona molt intel·ligent i que si jo li explicava la situació prendria la decisió que ha pres".

Li he de dir, don José, que crec que pot entendre vostè, ara amb molts d'anys enmig, que va ser molt fort

per a mi, amb l'estimació i admiració personal que tenia llavors a la família Nigorra, que sense adaptació i desconeixença dels seus objectius i instruccions que tenia em començàs a demanar, per exemple: "Relació de totes les compres que havia fet el president en els últims cinc anys, i que també informàs de les despeses anuals de què disposava el president Nigorra". També que fes un control i informes diaris de la dedicació que part del meu personal dedicava al iot de don Miquel (el "CORONA") i a les cases on vivia ell. Una de les coses més fortes que em va demanar, i sobretot més violentes, fou quan em va ordenar que pujàs a demanar al president Nigorra que tornàs la furgoneta "Citroen, 2 cavalls" que el Banc havia comprat feia poc temps i que ell se n'havia duit a ca seva, a Santa Ponça.

De totes maneres em va agradar molt que quan li vaig contar, a vostè, la reacció que havia tingut en Miquel Nigorra dient-me: "No seran els andalusos els que el fotran a fora del Banc, seré jo si puja una altra vegada amb aquestes impertinències", em va agradar molt, com dic, que pujàs immediatament a veure'l i li fotés un escàndol que es va sentir a tot l'edifici.

Vostè se'n recordarà que havia format un comitè per coordinar els departaments centrals i que sempre deia que era el seu comitè, idò bé, en aquest comitè li he de dir que hi havia una sèrie de directius, que encara són al Banc, que tenien al corrent de tots els seus moviments la Presidència del Banc, d'aquí que quan vostè ens va demanar que féssim una valoració de les despeses anuals, directes i indirectes, de la Presidència alguns d'ells varen mastegar fessols i no els volien donar malgrat que vostè, quan es va posar seriós, no va quedar més remei que donar-li la xifra aproximada de 35 milions anuals, sense comptar-hi els emoluments que se'n duia i que estaven pactats. Aquesta xifra, de totes maneres, era inferior a la realitat.

Abans d'arribar vostès, els executius del BANC D'ANDALUSIA, a fer-se càrrec del Banc de Crèdit Balear, li he de dir com a nota més clarivent que fins i tot es pagaven, sovint, les compres de donya Corona amb els comptes del Grup Crèdit Balear. Amb això està dit tot, no hi cap dubte que els Nigorra, efectivament, volien viure de gorra, i a costa dels petits i mitjans accionistes, que mai han gosat profunditzar en la recerca dels beneficis reals a repartir.

Ara, jo les me veig i les me desig perquè em creguin quan dic això, i quan dic que el president Nigorra, des que es feren càrrec del Banc, fins ara, amb espècies, serveis i diguem-ne, diversos, ha estalviat més de 1.500 milions de pessetes lliures d'impostos, que han hagut de suportar els comptes del Banc de Crèdit Balear, i filials, en detriment dels comptes anuals de resultats i beneficis.

En Miquel Nigorra, vull que sàpiga que mentre jo els tenc als Jutjats en querella criminal, ha venut el "Corona" perquè es veu que li venia petit; ha deixat el Club Nàutic Santa Ponça, perquè es veu que també li venia petit, i no ha tingut temps de pensar què de sempre el Crèdit Balear li ha vingut gros.

En Miquel i na Coronació, segons m'han dit, mitjançant una empresa anglesa, a ells vinculada, s'ha pogut comprar un impressionant motoveler, el "ROCIO" (London). Tot això ho ha fet per evadir, una vegada més, al FISC, confirmant la teoria que "el que més té, manco ha de pagar". Per més bufa, navega per les nostres aigües i costes sota pavelló anglès, i ha substituït la nostra

José Gómez: "Gamundí, pugui a demanar al president que torni la furgoneta nova del Banc que hem comprat i que la se n'ha duita per al seu ús personal a les cases de Santa Ponça."

Miquel Nigorra: "No la pens tornar per ara. No seran els "andalusos" els que te fotin fora del Banc, seré jo si tornes a pujar amb aquestes impertinències."

Don José Gómez Sánchez, ex-subdirector general d'Es Crèdit Balear, i don Joan Lluís Gamundí, autor d'aquest article.

bandera autonòmica que duia al "Corona", per l'anglesa.

Jo, Sr Gómez, li he de demanar per favor, des d'aquestes línies, que faci acte de presència quan arribi el seu dia, com a testimoni de l'acusació per tal que digui si jo som un mentider i un falsari o bé que les meves afirmacions no només queden reduïdes al que jo dic, sinó que porti tota aquella informació que vostè sap, i a la qual tingué accés, per mor del seu càrrec de subdirector general, per tal de poder ajudar-me a que es faci justícia i que aquestes persones se les senyali com a persones aprofitades i que sempre han posat per davant de tot els seus interessos abans que els interessos, presents i futurs, del Crèdit Balear.

En el meu descàrrec li he de dir que quan jo era, com vostè em va dir, "l'home del president", el BANC POPULAR i en LLUÍS VALLS no tenien la participació majoritària, que després varen tenir, i que em va fer comprendre que l'amo del Banc no era en Miquel Nigorra sinó unes altres persones i empreses; i per això, sense la seva pressió, ja havia plantat cara en dues ocasions a en Miquel i na Corona respecte a la meua disconformitat dels actes que me manaven que dugués a terme.

Carta oberta a don José Gómez Sánchez ex-subdirector general del Banc de Crèdit Balear

No cregui que vostè va ser l'únic subdirector general andalus que va controlar i fermar als Nigorra, però en fi, d'això ja en parlarem un altre dia.

Vull que sàpiga que també citaré, entre d'altres, en aquestes fulles i en pròximes edicions, en cartes obertes a Don JOAQUIN PÉREZ TRAVERSO, ex-subdirector general del Banc de Crèdit Balear; Bartomeu Bestard, TUMY BESTARD, agent consular dels EEUU a les Balears, cap d'assumptes exteriors d'Es Crèdit i relacions públiques de la família Nigorra; entre d'altres que, ara, no crec oportú donar els seus noms, perquè tenc ganes, des de fa temps, de donar-los una sorpresa.

A don Lluís Valls Taberner, el deix a part, perquè esper d'ell una participació molt positiva en aquest afer, i serà motiu d'una carta i una invitació molt especial.

Rebi una forta abraçada de qui no el va trair mai, com li jur, ja que vaig seguir sempre les seves instruccions i ordres tal com vostè em va demanar, i en Nigorra em va ordenar, jo vaig deixar de veure la família Nigorra i no vaig divulgar, ni comentar, ni filtrar, cap assumpte que tocàrem.

Fins una altra.

Joan Lluís Gamundí i Seguí

Carta al director

Als pares i mares, professors i alumnes del CP Infant Felip

Un any més l'educació dels nostres fills i filles es veu greument deteriorada per les baixes de llarga duració dels professors, i que el ministeri d'Educació no cobreix. Des de fa un parell de mesos estan de baixa els professors de Música i de Gimnàstica, sense que hagin estat reemplaçats, una professora d'Anglès ha estat moltes setmanes sense venir, i es veuen venir diverses baixes de llarga durada.

Tot això suposa no només que no s'impartesquin aquestes assignatures, sinó que altres professors en aquestes hores havien de donar classes de català, de suport, etc no ho estan fent.

El Govern ha venut un nou Pla d'Educació, la LOGSE, molt bonic damunt el paper, i ja abans de la seva implantació és avortat per la falta de mitjans o de voluntat per a la seva execució. Precisament

aquestes noves matèries, queden al descobert.

Per exigir del ministeri la cobertura d'aquestes baixes, amb mestres especialitats en aquestes matèries, o per defecte amb professionals capacitats, demanam als pares, mares, mestres, i alumnes que no callin i expressin la seva protesta.

Després de la roda de premsa que donaren els afectats, i a les mateixes portes del col·legi es feu una "cremada" del moineot del ministre d'Educació, en el qual es personnalitzen aquestes greus deficiències, i després es féu un enterrament solemne de la no nascuda "Llei d'Educació", i el bagul s'enterrà dins les síquies que hi ha a la carretera davant el mateix col·legi.

APA del Col·legi Infant Felip del Molinar

"La xifra que li va donar el comitè de Coordinació de Serveis Centrals referent a les despeses anuals directes i indirectes de la Presidència del Banc eren devers 35 milions de pessetes, si bé en realitat aquesta xifra quedava per davall de la realitat"

"Miquel Nigorra, amb espècies, i via serveis directes i indirectes s'ha estalviat, des que està al front d'Es Crèdit, 1.500 milions de pessetes, lliures d'impostos, que han hagut de suportar els comptes d'Es Crèdit, i empreses filials, en detriment dels comptes de resultats i beneficis"

Lo cortès no lleva

Lluís Valls Taberner, aquest gran senyor de la banca

Malgrat tot, malgrat els Nigorra, per a mi Lluís Valls Taberner continua essent el meu gran ídol de la banca nacional, per ser carismàtic, intel·ligent, astut, de profundes arrels religioses i tot un cavaller.

Lluís Valls, ha fet del BANC POPULAR ESPANYOL el més rendible, el millor dimensionat, i amb una disciplina de quadres directius, que el converteix en la mossegada més apetitosa de la banca nacional, juntament amb els bancs concertats regionals que trepitgen ben fort.

Els germans Valls Taberner, Lluís i Xavier, són els copresidents, alternativament, del BANC i GRUP BANC POPULAR ESPANYOL.

El siuró negre, l'excepció que confirma la regla, de don Lluís Valls és, sense cap mena de dubte, Miquel Nigorra Oliver, president del BANC DE CREDIT BALEAR i filials, i també la seva vice-presidenta Coronació de Nigorra, esposa del president.

Joan Lluís Gamundí

Ho veu així:
**PERQUÈ NO HI VEU:
VIGILI
ELS SEUS ULLS.**

op

És un consell de la CAMpanya DE PROTECCIÓ OCULAR.
ASSOCIACIÓ D'UTILITAT PÚBLICA.

La incineració de residus sòlids de Mallorca suposarà llençar a l'atmosfera 400 TM de gassos tòxics cada any

El Pla Director de Residus Sòlids elaborat per la conselleria d'Indústria del Govern Balear preveu la incineració de la totalitat dels fems produïts a Mallorca, unes 400.000 tones cada any. El Pla contempla la creació d'unes estacions de transferència repartides per tota l'illa, a fi de compactar els residus abans de ser conduïts a la nova planta incineradora que serà necessari construir.

El Pla va ser aprovat pel Govern l'any 91 i el passat mes d'Abril s'adjudicà la seva execució a una agrupació d'empreses encapçalades per GESA. Aquest Pla ha merescut un dels Premis Ciment del GOB, pel despropòsit ecològic que suposa cremar els residus.

Incinerar els residus suposa destruir una gran quantitat de recursos encara aprofitables. Un percentatge elevadíssim del que hom pensa cremar es podria reciclar per fabricar nous productes. Diàriament es cremaran centenars de tones de vidre i plàstic. La incipient però il·lusionada indústria del reciclatge i de la reutilització pot sofrir un cop mortal si prospera aquest projecte.

La incineració suposa, a més a més, contaminar l'atmosfera i les terres. La incineració existent a Son Reus té un sistema d'electrofiltres per reduir les emissions de cendres. Però el fum que surt, encara que sembli net, és extremadament àcid. Els principals causants d'aquestes emissions són els plàstics del tipus PVC.

Ni tan sols la més avançada normativa europea contempla l'eliminació dels anomenats Productes de Combustió Incompleta (PIC), entre els quals es troben les perilloses dioxines, dibenzofurans, PCBs, etc. Incinerar 400.000 Tm de residus cada any podria suposar emetre a l'atmosfera 400 Tm d'aquests perillosos agents.

Per altra banda, les cendres de la combustió poden representar un volum de residus tòxics perillosos equivalent al 20-25% dels residus que es volien eliminar. El seu abocament comporta problemes tecnològics i ecològics sovint més greus que l'abocament directe dels residus urbans inicials: es produeixen recombinacions i filtracions a les aigües subterrànies.

La incineració, a més de ser un desastre ecològic, és econòmicament costosíssima. Pot incrementar de forma astronòmica el preu que paguen els ciutadans actualment per la recollida dels fems. La recent adjudicació, per més de 10.000 milions de pessetes, d'un projecte inicialment valorat en 6.000 milions, a més de ser un escàndol, permet, com a mínim, sospitar que els seus autors són força incompetents en matèria econòmica.

GOB, Federació d'AAVV de Palma

**TELEVISIÓ, RÀDIO, VÍDEO, HIFI,
FRIGORÍFICS, ELECTRODOMÈSTICS**

AS ELECTRODOMÈSTICS D'ELIT, S.A.

Plaça Abu Yahya, 1.

Tlfns.: 75 12 69 - 20 50 13 - 20 62 14
07003. Ciutat de Mallorca

La destrucció de la capa d'ozó, matar la Biòsfera Terrestre

Encara que el Planeta s'autoconvulsiona quasi eternament, tant internament (vulcanisme, terratrèmols, marees, etc) com externament (meteorits i demés convulsions còsmiques), el tema que ens ocupa, la destrucció de la Capa d'Ozó "manu homini", col·loca la nostra bogeria vora l'abisme de l'aventura humana a la Terra.

La paradoxa resulta funesta, doncs, quan més feim per assegurar el nostre present, el "nostre" futur està de cada cop més compromès. La civilització que, entre

Carta al Director

Oposicions i Llengua

El passat dia 19 vaig anar a recollir les instàncies per inscriure'm a les oposicions convocades pel Govern Balear. La meua sorpresa va ser majúscula quan em vaig trobar que els formularis eren només en espanyol i que a més l'únic idioma propi d'aquesta terra, el català, era considerat única i exclusivament com a matèria optativa amb una puntuació ridícula en el conjunt de la prova. A més cal esmentar que es tracta d'un exercici de traducció de l'espanyol al català que ja de per si deixa a les clares el grau intolerable de subordinació de la nostra llengua vers la dominant,

que és la llengua espanyola.

Pens que ja ha arribat l'hora de que els mallorquins reclamem amb més força que mai els nostres drets nacionals com a poble diferenciats i exigim el respecte que pertoca a la nostra gent. Jo només deman que els mallorquins i mallorquines puguem optar a treballar pel Govern Balear essent el que som, mallorquins!! Tot just sia per la nostra dignitat i perquè hi tenim tot el dret del món. I això tan elemental, després de tants d'anys de Constitució i d'Autonomia encara no ho hem aconseguit.

J.A.M.

badalls i angúnies, va, ràpidament, cap al caos i la debacle, si les coses no van bé i l'aventura humana se'n va cap a la fi, arrossegant altres nivells de vida i d'existència cap a la catàstrofe. Aquests conceptes, des d'un punt de vista racional, són objectius desitjables i materialitzables; però des d'un punt de vista còsmic, ni sospitam, ni sabem res sobre La VIDA.

El nostre tros de responsabilitat personal -que hi és- està condicionat pel circ i la negativitat dramàtica dels encontres i decisions dels governs del món (llegiu la Cimera de Rio, o qualsevol altre fòrum internacional).

La gent del carrer, el poble, temorenc de por i amb la inèrcia veloç cap a l'ecocidi no desitjat, però molt poc qüestionat, no dona la cara ni ven la seva (la nostra) supervivència amb valor ni dignitat, malgrat que la "Nau Terra" està guiada per folls, com el final dels temps (crisis del milenarisme) s'han amollat tots els dimonis.

Què podem fer? El temps va molt depressa en contra, i les dràstiques solucions no s'agafen. El Planeta requereix l'"estat d'emergència social i ecològic" que precedeix a qualsevol cataclisme de pressions insospitables.

Es el moment d'actuar ràpidament i de cridar, urgentment, a la "desobediència civil" a tota persona que estimi, veritablement, el miracle de la vida. Els poders fàctics del món, cegats de poder, moriran d'èxit i ho arrossegaran tot darrera seu (a tu també estimat lector).

El nostre estimat Planeta està a la U.C.I. (Unitat de Cures Intenses). Des d'ara, s'acaba la vida i comença la supervivència. Necessitarem tota la sort del món.

Pere Felip Buades AAVV de Santa Catalina

Construcció de la Macropresó a les Illes Balears

Comunicat PSM-ENN

Conscients de l'extraordinària importància que té per al procés de normalització lingüística la recepció d'una oferta audiovisual competitiva i de qualitat en la nostra llengua, el PSM-Nacionalistes de Mallorca no pot restar impassible davant el propòsit de Retevisión de concedir a les emissores de televisió privades les mateixes freqüències que avui ocupen TV3 i Canal 33, a les Pitiüses.

Atesa la gran mobilització popular que possibilita la recepció d'aquesta oferta televisiva en la nostra llengua fa gairebé vuit anys, a través de l'Associació Voltor o l'Associació Cultural Sa Talaia a Eivissa

i Formentera, el PSM-NM considera necessari i oportú demanar a la conselleria d'Educació, Cultura i Esports que es preocupi per aquest afer i faci les gestions oportunes amb Retevisión i les institucions de les Pitiüses per arribar a solucions.

Amb aquesta finalitat el nostre grup parlamentari ha presentat quatre preguntes al Parlament de les Illes Balears, fent-nos ressò del malestar que ha generat aquesta notícia en la societat eivissenca i formenterera, i atenent les peticions dels nostres companys de l'Entesa Nacionalista i Ecologista (ENE) d'Eivissa.

Preocupació per la recepció de TV3 i Canal 33 a les Pitiüses

Comunicat del PSM

La Secretaria General d'Institucions Penitenciàries ha realitzat una anàlisi de la situació de les presons a l'Estat espanyol on es posa de manifest el déficit de places existents, sobrepasant a l'actualitat les 6.000 places. D'altra banda, bona part dels establiments penitenciaris es troben obsolets. Aquesta situació ha duit a l'elaboració d'un important projecte de construcció de nous centres, amb un cost global de 125.000 milions de pessetes.

El 9 d'abril de 1992 el ministre de Justícia va presentar el model de les noves presons que substituiran les actuals el 1996. Aquests centres, dels quals se'n construiran vint, estan dissenyats pràcticament com a ciutats independents, amb sistemes de seguretat electrònica i amplis espais per al desenvolupament físic i intel·lectual dels interns. Dominades per una torre de control de 70 metres d'altura, amb un mínim de 30 Ha entre edifici i franja de seguretat, les presons es dividiran en 14 mòduls, amb una capacitat per a 68 interns cada un, fent un total de 950 reclusos aproximadament. Cada un dels mòduls inclou tallers-escola, menjador, gimnàs, pati amb poliesportiu, etc. Inclouen un Hospital amb 64 llits, edificis per a visites i comunicacions, àrea sociocultural, piscina coberta, pistes de squash, pista d'atletisme, camp de futbol, gimnàs, edificis per a les forces de seguretat, tallers, edificis de serveis, edifici d'aïllaments per a presos de màxima perillositat, etc.

L'illa de Mallorca és un dels llocs elegits pel ministeri de Justícia per ubicar-hi una de les noves macropresons.

Aquest fet afectarà profundament el desenvolupament futur de la zona que en resti afectada. Transformarà negativament el teixit social i la qualitat de vida dels nuclis urbans propers, amb seriosos impactes econòmics, socials, territorials i culturals.

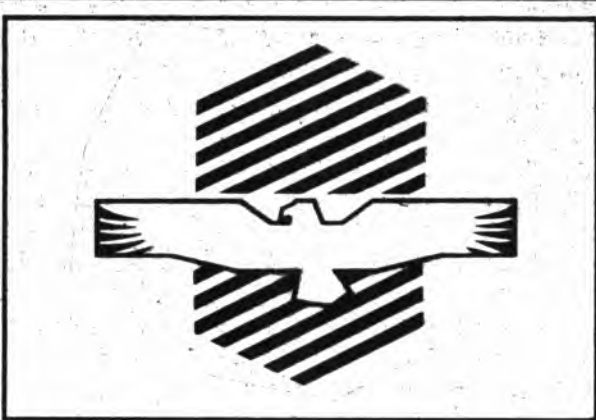
D'altra banda, un sistema de presó massificadora per minimitzar costos es contradiu amb els objectius de la reinserció social, i fins i tot pot contradir la Llei General Penitenciària de 1979 que preveu un nombre màxim de 350 interns.

Creim que es fa necessari que el Parlament de les Illes Balears es manifesti, tal i com ho ha fet el Parlament d'Aragó, sobre aquest projecte. És per això que el Grup parlamentari del PSM i EEM proposa la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

1. El Parlament de les Illes Balears manifesta la seva oposició a la construcció d'una macropresó a l'illa de Mallorca, prevista per la Secretaria General d'Institucions penitenciàries, i així ho farà constar a les institucions pertinents.

2. El Parlament de les Illes Balears manifesta que la solució a la problemàtica penitenciària d'aquest Comunitat s'ha d'establir a partir de la participació de les institucions autonòmiques i els municipis en la determinació de les actuacions a seguir, i així ho farà constar a les institucions pertinents.

ASCENSORS ASPE S.A.

C/. MARINETA, 7.

TELS.: 26.62.32 - 26.62.54. FAX: 490763
07600 S'ARENAL DE MALLORCA

LLIBRERIA ALOMA NOMÉS EN CATALÀ

Tel.: 46 11 50 C/. de la Vinyassa, 23 - B
Fax 46 22 05 07005. Palma (Mallorca)

Revisió de
direccions i
autorentat

Reparacions
en
general

SERVICI OFICIAL

SERVIAUTO ARENAL, S.A.

Carrer Mil·lar, 185 - Las Cadenas
07600 EL ARENAL (PALMA)
Tel. 26 81 11 (4 línies)

Paraules i babuixques

No fa gaire, a un acte públic, una senyora que es feia la ingènua va demanar a la mesa a veure què són els Països Catalans. Tot i que a la sala hi havia molta gent més qualificada que no jo per contestar aquesta pregunta des del punt de vista etimològic, vaig pensar que potser li seria útil que li contàs allò que jo havia descobert jugant amb les paraules com si fossin babuixques, aquestes pepes russes que sempre en tenen una altra a dedins.

Anem amb la primera babuixka: PAÍS, una paraula que ve del llatí "PAGUS", que vol dir camp. És, doncs, una unitat geogràfica clarament delimitada, i que per això mateix condiciona la Història: El País Valencià, el País Basc, els Països Baixos... La senyora, que no sé què hi devia fer allà dedins, afirmà que Espanya és un país. Bé, de fet el que SI és un país és la Península Ibèrica, dins el qual -altre babuixka- s'hi inclouen altres països, però Espanya i Portugal no són Països, sinó Estats, una paraula de la qual en parlarem més avall.

Així doncs podem parlar del país Balear, encara que els seus habitants no en tinguem gaire consciència, i que ni tan sols els romans veieren clar, perquè sols anomenaven Balears a Majòrica i Minòrica, car a les altres els digueren les Pythiusses o Illes dels Pins, potser per mor de la seva arrel ètnica púnica tan fonda i diferenciada. Mirau si no la seva arquitectura, el folklore, els costums, fins i tot la manera de prendre's les coses, l'actitud vital, i és que les Pythiusses són una imatge d'així com seria l'Occident -o al menys la Mediterrània- si Cartago hagués guanyat la segona Guerra Púnica.

Anem ara a jugar amb una paraula més explosiva, sobre tot als darrers temps: NACIÓ, que ve de "NASCERE" = Néixer, és a dir, allò que fan les mares, donar la vida física i l'espiritual, transmetre les tradicions, els costums, la visió del món: tot legat, l'idioma. Perquè els pobles fan els idiomes, però els idiomes també fan els pobles. Els que sabeu alemany compreneu ben bé perquè ells han de ser reflexius -els cal construir la frase sencera dins el cap abans d'obrir boca- i respectuosos amb els altres -fins que l'interlocutor no ha acabat de xerrar no saps de què va- i els que sabeu anglès us explicau perfectament la seva ambigüitat i sentit pràctic: amb cinc-centes paraules ja podeu dir el que vulgueu, però a cada parell de milles canvia la pronunciació.

Es per això que existeix una identificació total entre Idioma i Nació, cosa que sabien molt bé els qui provaren de fer-nos creure durant quaranta anys que pertanyiem a la "Nación Española", i que ara volen destorbar el nostre recobriment amb estratègies més subtils, com la fallàcia de que el mallorquí és un idioma diferent del català, que enlluerna a la gent que sols entén de lletres... de canvi.

La Nació connecta directament amb els sentiments més íntims: per saber la vertadera nacionalitat d'una persona trepitja-li un peu o colgau-vos amb ells; aleshores emprará l'idioma que verament li sortir del cor.

Per això és més fàcil esforçar-se per la Nació a la qual un pertany que no per un Estat llunyà i depredador; al segle V a.C. la Nació hel·lènica va poder rebutjar l'Imperi Persa perquè tots els grecs sabien perquè lluitaven: tenien un idioma i unes creences comunes.

Però les lluites d'avui ja no es fan amb les armes, sinó fent cadascú la seva tasca tan bé com sàpiga: perquè l'hem feta aquí. "PATRIA", en canvi, vé de Pater, i és allò que fan els pares és a dir caçar, ja sia mamuts, ja sia als homes de la tribu de veinat. Ja us fixareu que al context de la paraula "Pàtria" sempre hi ha implícita una agressió, física o, pel cap baix, comercial, que és una manera més civilitzada de fer la guerra. Per això aquesta és una paraula que m'inspira tanta desconfiança com les pistoles, fusells i demés eines de fer mal que empren i/o fan emprar aquella gent que se n'umpla la boca amb aquest mot.

"ESTAT", altra bona! Dins aquest fonema hi trobam l'arrel "STAre": quedar-se dret, aturat, "ESTàtic". Un

estat és doncs una ESTRUCTURA destinada a guardar l'"STATus-quo" a treure els doblers de les butxaques dels ciutadans per gastar-los amb una aclaparadora manca d'eficàcia: aquests dies hem llegit que el cost d'un lit a Son Dureta és de tres vegades més alt que a les clíniques privades, i tots hem comprovat que quan volem fer arribar una carta aviat hem de cridar un missatger, veim arreu pistolers privats guardant bancs (i qualche tros de banc) i gent amb el cassette del cotxe davall del braç. Tot això són símptomes de com bé fa l'ESTAT la seva feina d'assegurar uns mínims de justícia social que facin inviable la delinqüència.

Així doncs, els ESTATS són unes organitzacions que ofereixen la seva "protecció" a canvi d'un pagament desproporcionat al que es rep a canvi (us resulta familiar la idea?) i sovint ocupen distintes Nacions que, si us plau per força, s'han de sotmetre a una Nació dominant, aquella que ha estat històricament més agressiva, que xucla i reparteix els impostos com li passa pels... Ministeris.

Sabent que segons el Conseller d'Economia l'Estat sols torna a Balears un NOU per cent del que recapta, és un argument que fa tombar el coll al més toixarrut dels espanyolistes el dir-li que, pagant la meitat dels impostos (50 %) tindriem un servei el doble de bons (2 x 18 %) i encara sobriarien doblers (50-36=14%) per ajudar als països menys desenvolupats, com puguin ser Somàlia, Nicaragua o certes regions d'Espanya. D'aquesta manera se'ls pot desmuntar l'apel·lació a la solidaritat que solen invocar en aquests casos. Si encara no ho entenen se'ls pot dir que hi ha una diferència de matis entre una almoïna i un atracament.

Una vegada m'hi dugueren, a escoltar el sermó. Quan me'n vaig adonar estava borinejat per un partit polític que, de tot d'una, em semblava que podia fer cosa per al nostre país, però vaig sentir olor de socorrim quan el cap-pare el va definir com a REGIONALISTA. (Al poc temps en vaig fotre el camp).

I és que, per paga, la paraula "REGIÓ" ve de "REGIR", governar en nom d'un poder llunyà, controlar des d'enfora, i sol tenir una connotació de segona categoria, d'activitat tolerada, les collonades típiques que fan els boianos de les regions per entretenir-se: Teatre regional, balls regionals...

Dir-se regionalista és doncs admetre la submissió a un poder central que no té gaire interès en la regió, llevat de recaptar tributs, en doblers o en homes per quan als seus reis se'ls acudeix practicar l'esport de la guerra, "l'únic passatemps reial al qual té dret a participar el poble". A hores d'ara els partits, fins i tot els més descaradament centralistes, ja han entès que aquest concepte de regionalisme no guanya vots, que el poble comença a comprendre on rau el seu interès, i es posen l'etiqueta de "nacionalistes", a veure si així mateix ens poden fer veure per figures, llanternes.

PROVÍNCIA vol dir, en llatí, "Per als vençuts", i comprendreu que a qualsevol persona amb un mínim de consciència de poble el rebenta moltíssim que li recordin que fou vençut per les armes fa quasi tres-cents anys, i encara és agredit cada dia pels polls entrats en costura dels proletariats interns que, fugint de la injustícia del seu PAÍS d'origen, dins del mateix ESTAT, t'exigeixen "A mi hábleme en español!". Aquells que tenen la mentalitat provinciana, de vençuts, s'apressen a girar la llengua. Però alguns dels que ens negam a morir com a poble els responem als forasters nats a Son Dureta que mai no coldriem insultar la seva intel·ligència implicant que són incapaces d'aprendre la llengua del PAÍS que han escollit per viure. I ja està armada.

Idò - va dir aquell- rient rient, ja hem arribat al cementiri. Vull dir que ja hem reunit tots els elements per al raonament final que voldria proposar-vos. Facem un inventari ràpid: PAÍS = Unitat geogràfica; NACIÓ = Cultura,

idioma; PATRIA = Organització per a la lluita; ESTAT = Organització per administrar un territori. REGIÓ / PROVÍNCIA = Divisió per a Regir un territori on viuen els pobles vençuts, solmés a una capital més o manco llunyana.

FEDERACIÓ = Del llatí "fedem dare" donar la fe, la confiança en un acord entre iguals, a la qual cada un dels membres cedeix una part de la seva sobirania a una entitat que tots ells accepten com a superior. Un exemple paradigmàtic és el de la CONFederació Helvètica, un concepte encara més ample que la Federació. I tots veim com funciona de bé, amb quatre idiomes oficials i sense altre recurs natural que la seva gent.

Ara ja us puc contar el meu somni: LA FEDERACIÓ DE LES NACIONS UNIDES D'EUROPA. No L'EUROPA DE LES PATRIES que volia De Gaulle. És clar, com que ell era general pensava sobre tot en trompetes i tambors, banderes i desfilades. No els ESTATS UNITS D'EUROPA, perquè això suposaria una suma d'organitzacions que, en molts de casos, comporten una diversitat-desigualtat dintre d'ells (Espanya, França, Anglaterra, Iugoslàvia...)

Veig una Europa a la qual cada NACIÓ administra els seus recursos, empra el seu idioma, decideix a quins països menys desenvolupats envia els seus excedents de gra, de llet i mantega -i reviscola així les seves agricultures- o de roa i d'aparèlles que aquí ja no empram perquè la societat de consum els ha fet tornar obsolets -ràdios, planxes, cotxes...- però que ferien al·lucinar per un tub a la pobra gent dels PMD = Països menys Desenvolupats.

Es clar que encara hi hauria impostos: els necessaris per a l'administració de la Nació, però a l'estar més prop dels contribuents ja serien més bons de controlar. A més, hi hauria l'aportació al fons comú de la Federació a canvi dels seus serveis comuns, que serien molt més baratets per una simple economia d'escala, perquè es podrien reduir molts de costos, com els de la diplomàcia i altres despeses de representació, com són les cases reials i totes les estructures de poder estatal, que deixarien de ser necessàries perquè l'escalonament seria Nació-Federació, sense passar pels estats actuals.

Una important economia material i moral seria que bastaria mantenir un sol exèrcit PROFESSIONAL per tota Europa (així com estan els moros encara no el podríem suprimir del tot, què seria el millor).

Es clar que la millor manera de suprimir un possible enemic no és convertir-lo en cadàver, sinó convertint-lo en AMIC, no tan sols perquè li enviam els contenidors de pa amb formatge i de jerseis passats de moda que dèiem més amunt, sino també ajudant-lo a desenvolupar-se, a conrear millor els seus camps, a muntar les seves indústries, ensenyant-lo a emprar pindoles i bufetes per no seguir fent un nin per any i dona, com fins ara. Al nostre temps deien "Feis l'amor i no la guerra". Ara podem dir "Feis l'amor i no tants de nins, que acaben fent la guerra".

Aleshores ja veurieu com els fonamentalistes, que tant de mal de ventre ens donen, trobarien ben aviat alternatives més divertides que no fer reflexions a les mesquites. Seria com aquí, que fa una generació anàvem a Missa cada diumenge. Fins que ens compràrem el 600, perquè a partir de llavors ja anàrem a la platja. I és que quan un home ja pot esperar cosa de la Terra ja deixa d'esperar tant d'un Cel hipotètic.

Faltaria una cosa important, al ciment que mantingui unida Europa, el signe que doni la identitat europea, que ens faci sentir parents d'un escocès, un occità o d'un grec quan el trobem a qualsevol racó del món -o simplement per Gomila- Aquesta cosa és UNA LLENGUA COMUNA, que podria molt bé ser l'esperanto, un idioma tan racional i simplificat que qualsevol persona d'intel·ligència normal el pot aprendre en un més.

Aleshores si que haurà nascut realment Europa.

Pere Morey Servera

Què opinau de la pressió fiscal?

Mateu Fornés (Perruquer). És forta. Els mòduls no estan ben calculats. Els serveis que ens donen no compensen allò que pagam. Si ens féssim independents d'Espanya ens aniria millor i no hauriem de pagar tant.

Josep Marí (Mecànic). Trob que pagam massa. Hisenda ens ho posa molt difícil.

Xim Crespí (Districte 03). És abusiva. Els espanyols es passen amb nosaltres. Si fóssim independents d'Espanya ens aniria molt millor.

Maria Cantallops (Autorentat de cotxes). Pagam massa. Els doblers surten de Mallorca i nosaltres de cada dia som més pobres.

Guillem Mulet (Bar Sant Josep). Els que comanden pareix que se'n riuen de nosaltres.

Joan Prats (Gimnasta). Haurem de tancar, Hisenda ens fa pagar massa.

Roser Aparicio (Rotulista). Horrible!, fatal!, feim feina per a Hisenda, tot el temps estam pagant.

Gabriel Pons (Tallers Camp Rodó). Un desastre; ens han estret massa la corda en poc temps.

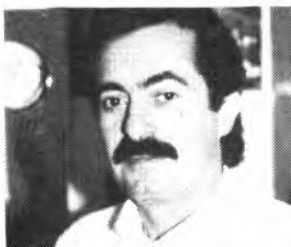
Pau Joan (La Oficina). És molt exagerada; així no podem anar.

Miquel Segura (Pastisser). Els espanyols aconseguiran augmentar l'atur amb aquests impostos. Els empresaris no podem suportar aquesta pressió fiscal. Si ens independitzam, juntament amb els catalans, tindrem menys pressió fiscal i més feina i més millores.

Germans Frau (Mecànics nàutics). Hi ha massa oferta i massa intrusisme, i massa pressió fiscal. Els tallers pirates han de tancar.

Joan Jaume (Barber). Jo trob que estrenyen massa als petits, i això és el que provoca la crisi.

Jordi Joan (Perruquer). És un abús, no sé si l'aguantarem. Jo som independentista; quan paguem els nostres impostos al Govern Balear tot ens anirà millor.

Joan Suau (Cristalleria Ponent). Pagam molt i poques entrades que tenim. Si no ens feim independents d'Espanya estam arreglats.

Agueda Mas (Forn Dolce Palma). Estam ben arreglats, ens hem d'independitzar d'Espanya i hem de pagar al Govern Balear. Hi sortirem guanyant molt.

Andreu Jaume (Autorentat de cotxes). És insuportable, de cada dia augmentarà més; si ens féssim independents d'Espanya no hauriem de pagar tant i podríem fer més millores.

Aina M. Munar (Institut Tècnic). Jo m'estimo més no opinar, jo pag molt.

Antoni Ferragut (Mecànic). N'estic fins als collons dels impostos. Ens aniria millor si ens féssim independents d'Espanya. Pagariem al Govern Balear i ens sortiria

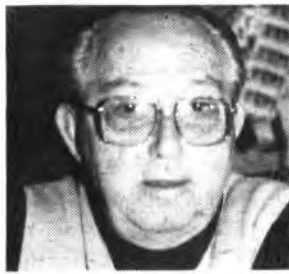
Araceli Castaño (Casa del Suro). Acabarem no pagant o haurem de tancar.

Bartomeu Ponce (Tallers Suauto). És massa forta, els polítics han de baixar la despesa pública.

Sebastià Carbonell (Mecànic). Pagam molt. L'estat espanyol no ens compensa allò que pagam. Tant si guanya el PP com si ho fa el PSOE seguirem igual. Hauriem de votar UM que són mallorquins.

Sebastià Mestre (Bar Viena). Brutal, els bars no podem aguantar. La gent està a l'atur i no pot gastar.

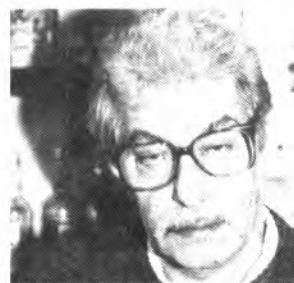
Vicenç Garcia (Ferreteria). És exagerada, el comerç petit està malament, les grans superfícies i els impostos ens ofeguen.

Antònia Garau (Dissenyadora). Hi ha massa pressió fiscal, hauriem de fer una Vaga Fiscal.

Josep Sansó (Xapista). Arribarà que no podrem pagar i haurem de tancar. Hi ha poca feina, la gent du el cotxe ple de cops, però no els arregla perquè no té doblers.

Guillem Carbonell (Bar Goya). S'hauria de pagar un poc més, encara no estam a nivell europeu.

Joan Seguí (Bar Sonora). Només faig doblers per pagar a Hisenda i encara gràcies; hauriem de fer qualche cosa, amb aquesta marxa que anam no podem seguir.

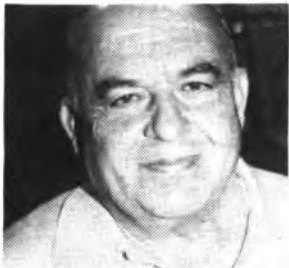

Joan Tous (Tintorer). Pagam massa i el mal és que no en treim profit. Els nostres doblers van a Madrid i no tornen.

Nicolau Bosch (Electricista automòbils). Mentre tinguem aquest govern socialista, que només mira per ell, ens anirà malament als mallorquins i a tots els espanyols.

Què opinau de la pressió fiscal?

Nicolau Bosch (electricista d'automòbils). Mentre tinguem aquest govern socialista "golfo", que només miren per ells, ens anirà malament tant als mallorquins com als espanyols.

Maria Torres (Bar Capri). No és aguantadora, feim feina per mantenir a l'Estat espanyol. L'Ajuntament ens estreny tant com l'estat

Hilari Romera (Mecànic). És molt grossa. Molta gent haurà de tancar o llevar els empleats.

Jordi Joan (perruquer). És abusiva. No sé si l'aguantarem. Jo som independentista. Quan paguem els nostres impostos al Govern Balear, tot ens anirà millor.

Matrimoni Monasterio-Ramonell (Bar Reina). Dins poc temps haurem de tancar. Molt d'imposts, i amb tants d'aturats la gent no entra al bar.

Jaume Noguera (Pintor). La trob feixuga. Els mòduls són molt cars. L'Estat espanyol és un mal negoci pels mallorquins.

Sebastià Carbonell (Mecànic). Pagam molt. L'Estat espanyol no ens compensa el que pagam. Tant si guanya el PSOE com el PP tot seguirà igual. Hem de votar Unió Mallorquina, que són mallorquins.

Gabriel Llompart (Ferreria Llompart). Hi ha molts d'imposts i poca feina; i per cobrar hi has d'anar trenta vegades.

Pau Cendrós (Mecànic). És forta. Per aquest camí no anam gens bé. Si tot quedàs a ca nostra aniria millor.

Jaume Seguí (Mecànic). Arribarem que no podrem pagar. En lloc de pagar al govern espanyol, hauríem de pagar al govern Balear, aniria millor.

Enrique Navarro (Bar Caribú). L'Estat es treu els impostos de la mànega d'un dia per altre. Hem de pagar al govern balear i deixar de banda al govern espanyol que ens espolia.

Manuel Molina (Cafè Molina). És massa forta. Madrid ens treu molt de doblers i no ens en torna quasi cap. Hem de cuidar la nostra autonomia.

PIZZERIA MOLINS

56 pizzes diferents
C/. Vicari J. Fuster, 265-B
ES MOLINAR
(Davant la mar)
Tl.: 41 12 11

Antiguetats
SA COSTA
Valoracions compra-venda.
Costa de la Pols, 9
Tlf.: 72 78 64
07003. Ciutat

Cafè Restaurant
YAGO
«La nostra cuina al seu servei».
Carretera El Toro, 12
Tlf.: 10 06 27
SON FERRER

TALLERS FEYRI
Antoni Ferragut i Mora
♦ **RENAULT**
Travessera de Jesus, 2-A
Tlf.: 75 45 33
07010. Ciutat de Mallorca

Pastisseries
Can Miquel
Mestre Artesà
Pastisser
Carrer de l'Almoina, 22. Tlf.: 64 74 85. Porreres
Carrer General Riera, 36. Tlf.: 20 64 14. Ciutat

J. Seguí

BOSCH SERVICE
 FEMSA
 BLAUPUNKT

J. SEGUÍ
Assistència i venda de bateries i carregadors.
Autoalarmes. Blaupunkt auto-hifi. Diagnosi i posada a punt. Embarcacions
Carrer Bolero, 3. Tlf.: 75 33 10. 070010.
Ciutat de Mallorca

Auto Lavado
Ausias March, 31

EUROBALEAR D'INVERSIONS, S.L.
Avda. Jaume III, 21. Edifici Nacar-despatx, 101.
Tlf.: 72 81 16. Fax 72 86 03. Ciutat

Fins un 25% de descompte amb la presentació d'aquest anunci
ÒPTICA SBERT
SANT MIQUEL, 83 (Cantonada Avingudes)
Graduam i adaptam lentilles
Per la compra d'unes lentilles li regalarem un altre parell d'iguals.
Ulleres de sol i graduades
Tlf.: 72 14 25

S.A.E.
Jaume Mesquida Llabrés
VENDES
Suministres i aparellatge elèctric
C/. Sant Francesc de Sales, 62
Tel. 20 95 90 CIUTAT

MAGNET MARELL
 FEMSA
Electricitat de l'automòbil i nàutica
Cerdà & Bosch, S.L.
C/. General Riera, 32.
Tlf.: 75 08 87 - 75 66 61
07003. Ciutat de Mallorca

ELECTRODOMÈSTICS
BETA & GAMMA
C/. Luca de Tena, 12.
(Devora Plaça Pere Garau).
C/. Francesc Fiol i Joan, 10.
(Devora s'Escorxador).
Ciutat de Mallorca

FAUNA
Tot per a la alimentació dels seus animals.
Servei a domicili.
Plaça Santa Ponsa
Tlf.: 69 05 21. Santa Ponsa
L'assessoram sense compromís

Ara és l'ocasió d'adquirir un vehicle de la marca que sia, amb tots els avantatges d'un Ford.

MOTOR BALEAR
Li ofereix, a la seva espaiosa exposició, vehicles de totes les marques, revisats a consciència, i amb la **GARANTIA D'UN ANY**.
Tots els avantatges Ford, encara que no ho sien.

CENTRO DE OCASIÓN
MOTOR BALEAR, S.A.
Gran Via Assima. C/. Aragó, 2. Tlf.: 46 27 12.
Tlf.: 20 20 00. Ciutat de Mallorca

Rte. Pirineu

RESERVI

Tel. 76 83 54

EL MILLOR DE LA
CUINA DE
CATALUNYA A
LES BALEARS

LA SEVA TAULA
Camí Veïnal La Real, 24
PALMA DE MALLORCA

RESTAURANT S'HOSTALOT

Menú dies feiners 650 ptes. Cuina mallorquina.
Porcella rostida. Escaldums. Carn torrada.
Camí Vell de Sineu, km. 5. Tlf.: 42 87 12.
S'Hostalot

Restaurant
Ca's Carbone

Dimarts
tancat

Ctra. Manacor, Km. 28 - Tel. 64 65 04 - 07230 Montuiri

Restaurant Indú

Asha Rani

A la cuina indú, no tot és picant. Greixim al gust
Carrer Joaquim Verdaguer, 3 — Tlf. 26 88 19

BAR CENTRAL

Menjars, tapes variades
entrepanes
Son especialistes en paelles
Menú del dia a 600 ptes.
C/. Cardenal Rossell, 80
Tlf.: 26 10 39
Coll d'en Rabassa

C/. Joaquín Verdaguer, 12
Arenal - Tel. 26 67 21
Palma de Mallorca
ESPAÑA

RESTAURANT ROCINANTE

Menú a 600 pts.
Carrer Joan d'Austria, n.º 15
Tel.: 741473. Badia Gran

zoldos

Carrer de Manacor, 121 C.
Tel.: 27 85 18.
07007 Palma de Mallorca

TORRES R. FOTÒGRAF

Avda. del Cid, 12
Tel. 42 83 19
Son Ferriol - Palma

FOTO SPOT

JOAN TALTAU
ESTUDI FOTOGRÀFIC

C/. Pasang Barrera i Mir, 9
Tel. 27 14 42 (PORTA)
07008 CIUTAT DE MALLORCA

Gastronomia

BAR CHULES

Cuina mallorquina — Tapes Variades
Cada dia, menú de 6 plats
C/. Cardenal Rossell, 70 — Tlf.: 49 21 99
Coll d'en Rabassa

PARRILLA - GRILL

Bar
CAN TORRAT

**TANCAT PER
VACANCIES**

Especialitat en carns a la brasa
Graella a disposició
Camí de les Meravelles. Sortida 3 de l'autopista.
Tlf.: 26.20.55. S'Arenal de Mallorca

BAR - RESTAURANTE

Andreu

Som especialistes en:
Arròs brut, paella, cordon blue,
bistec al pebre bo, sípia, conill a
l'allet, llenguado menier, carns i peix
en general.
Carrer de la Grua, 6. La Ribera Can
Pastilla.
Sortida 2 de l'autopista (dimarts
tancat)

RESTAURANT

Hannen Saß

Direcció: ANTONI FERRER

Horari de 17 de l'horabaixa a la una de la matinada
AUTÈNTICA CUINA ALEMANYA I
CERVESA DEL BARRAL IMPORTADA
DECORACIÓ TÍPICA ALEMANYA
Targetes Visa. Terrassa a l'aire lliure
Carrer Miquel Pellissa, 4 Bierstrasse
Tel. 26 60 01 - S'ARENAL DE MALLORCA

LA FINCA RESTAURANT

(Diumenges tancat)

SES CADENES (Sortida 4 de l'autopista)
Tlf. 49 19 56 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

RESTAURANT

SES COVES DE GENOVA

BACALLÀ AMB SANFAINA - MONGETES AMB BOTIFARRA -
VADELLA AMB BOLETS I ALTRES DELÍCIES DE LA
CUINA GIRONINA.
APARCAMENT PRIVAT
DILLUNS TANCAT

C/. Barranc, 45

Tlf. 40 23 87

GENOVA

Cafeteria

Can Tanos

Pizzas - carns i tapes.
Se fala galego.

Carrer Cardenal Rossell, 88. Tlf. 49 11 10. Coll d'en Rabassa.

RESTAURANT CALDENTY

Cuina mallorquina
Carn al forn - paelles - panades i robiols
Menú del dia, 550 ptes.
Carrer de Manacor, 127
Tel.: 27 10 52 — Ciutat de Mallorca

RESTAURANT

Sopes, escaldums,
porcella rostida...

Avinguda Es Dau, s/n
Tlf. 64 62 80
Montuiri

RESTAURANTE

Ca'n Farineta

Cuina mallorquina - Carns i peixos.

Tlf. 60 21 01 Es Figuerol-MARRATXI

RESTAURANT BRASILIA

BANQUETS DE BATETJOS,
NOCES, PRIMERES COMUNIONS I
FESTES SOCIALS

Avinguda de Bartomeu Riutort, entre balnearis 1 i 2
CA'N PASTILLA - TELS. 26 01 19 - 26 45 63

CAFETERIA RESTAURANTE

Carrer de l'Arenal
Complexe Cristina
Tlf. 26 11 49

LES MERAVELLES

Plaça Pius XII, 7. Ciutat
Entre els balnearis 8 i 9 s'Arenal
Port del Mar s/n Palma Nova

PETITS ANUNCIS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 20 pessetes.

BORSA INMOBILIARIA

S'ARENAL, 4rt pis, perfecte estat, 2 dormitoris, armari, menjador, terrassa, cuina moblada, galeria, bany. Preu 7.500.000 ptes. Entrada 1.100.000. Resta a 70.000 mensuals. Tel 72 12 35.

Pollença, local comercial per llogar, 220 m2, situat al carrer Major. Grans mostradors. Tel 53 03 65.

VENC pis 2 dormitoris, devora el club nàutic de s'Arenal, lluminós, en perfecte estat, particular. 6.500.000 ptes. negociables. Telefonau de 17 a 20 hores al 77 15 16. Demanau per na Francisca.

LA GRUTA, àtic, 3 dormitoris, bany, vista panoràmica. Tel. 45 85 11.

CAN PASTILLA, planta baixa, cantonada, 280 m, 5 anys d'antiguitat. Bona construcció, 3 dormitoris, bany, traster, jardí. Im-mob. Pascual. Tel. 72 62 04.

PLANTA BAIXA amb tres habitacions i corral al Molinar. Se ven. Tel. 413373-270654

Venc solar a la urbanització sa Torre. Situat quasi a primera línia, vista a la mar, 1.292 m2. Preu interessant. Tel 41 21 98.

S'ARENAL, apartament de 70 m2, 1 dormitori, cuina moblada amb barra americana, sala-menjador, 2 banys, totalment moblat. Preu 3.700.000 ptes. Joan Oliver, tel 12 02 57.

CONTESTADORS AUTOMATICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. ELECTRONICA EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

S'Arenal, local apart. per a negoci o magatzem, 25 metres aprox. 25.000 ptes. Mir 26 33 96 (1783).

Sant Joan, es ven casa en perfecte estat de conservació; 4 habitacions, cuina, bany, sala-menjador, sala, corral amb cisterna. Tel. 29 60 95 i 56 00 24. Joan-Lluís Gayà.

S'Arenal, local en perfecte estat, 115 metres, més 80 metres de soterrani. 60.000 ptes. Mir 26 33 96 (1783).

BADIA GRAN 1a línia, vistes panoràmiques, 4 dormitoris, sala-menjador, sala d'estar, 2 xemeneies, cuina, 2 banys, jardí, parking. 26.000.000. Facilitats. Tel 72 56 27.

Compraria xalet pels voltants de s'Arenal. Tel. 261734.

S'Arenal; lloguer pis de 2 dormitoris, sala-menjador, cuina amb electrodomèstics, 1 bany, terrassa, 43.000 ptes comunitat inclosa. Mir 26 33 96 (1860).

LLOG pis moblat a l'avinguda Argentina. 190 m2. 4 cambres, terrasses, menjador amb xemeneia. Ideal per a compartir. 70.000 ptes. Tel. 792490

S'ARENAL, venc pis, 3 habitacions, bany, cuina, dues terrasses... A la zona de la plaça de les verdures. Tel. 263674.

CAN PASTILLA. Se ven primer pis, 180 m2 a 1a. línia, bany complet, lligador, dues cambres dobles, menjador espaiós, cuina, rebost, traster i gran terrassa de 80 m2, armari embotrats i possibilitat de foganya. Preu interessant. Tel. 522130.

S'ARENAL, àtic 4t pis, 2a línia, 2 dormitoris, bany, sala-menjador amb terrassa, cuina moblada. 5.800.000. Tel. 20 00 07.

S'ARENAL, apartament nou, 1 o 2 habitacions, bona orientació. Preu 4.450.000. Tel. 75 40 32.

COLL D'EN RABASSA, pisos de Protecció Oficial, en construcció, 3 dormitoris, bany, saló-menjador, cuina terrassa, aparcament. Preu 8.200.000 ptes. Entrada 1.000.000. Tel 20 34 11.

Cala Pi, venc solar de 1 246 m.. S'hi poden construir 2 xalets adossats. Aigua, llum i tots els serveis. Preu 4 500 000 ptes, tres anys de facilitats. Tel 54 02 63.

Es ven casa vella a Sant Joan. Tel. 526398.

Lloguer de Bar-Restaurant en ple funcionament, obert tota la temporada. Zona Hotel Cupido. Lloguer anual 2.250.000 ptes. Tel. 26 63 95.

Necessit llogar un lloc d'aparcament per cotxe, a la zona del Coll d'en Rabassa o Can Pastilla. Tel 26 12 46.

Venc solar de 505 m2 a Bellavista de ses Cadenes. Sr. Castellano. Tel 26 12 55.

CALA GAMBA, planta baixa, 3 dormitoris, sala amb xemeneia, 2 banys. 16.800.000. Api Pascual. Tel. 45 85 11.

Venc finca rústica a Llucmajor, 4 000 m2 de terra amb ametllers i fruiters. Casa amb menjador i xemeneia nòrdica, bany, dormitori, cuina amb trespol de gres, dos aljubs, font, terrassa i jardí. Preu 5 milions. Tel. 46 02 47.

Per no poder atendre, es traspasa local al centre de s'Arenal. 100 m2, soterrani de la mateixa superfície, venda de pa, productes de pastisseria i alimentació. Dotat completament i en ple funcionament. Es calcularan les existències. Tel. 75 37 07.

Venc tercer pis devora la plaça de les verdures de s'Arenal. Tres habitacions, un bany, cuina, dues terrasses. Tel. 263674.

PALLASSOS TOPOLINSHOW
Aniversaris, comunions, especials bodes
Tlf.: 41 68 27

PER IL·LUMINAR LA SEVA LLAR
ELÈCTRICA NYEGOS
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

PERRUQUERIES

CENTRE d'estètica i salut, Irene Beltran. C/ Cardenal Rossell, 58. Tel. 26 77 67. Coll d'en Rabassa.

Perruqueria Pep. Unisex. Carretera de Llucmajor 204. Tel. 49 13 67. S'Ar-anjassa.

PERRUQUERIA PALOMA. C/ Illes Pitiüses, 15. Les Torres. Tel. 49 19 71. Coll d'en Rabassa.

PERRUQUERIA de senyors Ca'n Paco. Carrer Virgili, 1 - Ca'n Pastilla.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

MIQUELA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

ANIMALS DE COMPANYIA

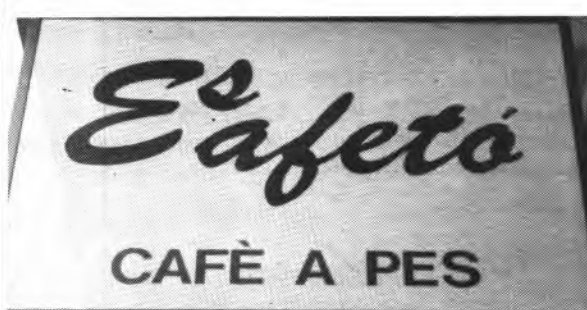
Consultori veterinari. Plaça dels Nins, 26. Tel. 267664 s'Arenal. De dilluns a divendres de 17 a 20 hores.

Clinica Veterinària S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdaguer, 17. Dematins de 10 a 13. Hora-baixes de 16'30 a 19'30. Tel. Clínica: 49 01 53.

ADROGUERIA
PINTURES
SURO
MOQUETES

Carrer de la Ferreria, 11.
Tlf.: 71 34 66
Carrer Blanquerna, 48.
Tlf.: 75 11 29
Ciutat de Mallorca

Carrer Ramon Muntaner, 40 baixos.

UNA EMPRESA MALLORQUINAPER A MALLORCA
SERVICI DE RESCATA PERSONES DE 19 A 8 HORES

capra S.A.

Montatge, conservació i actualitzacions segons la normativa vigent
Cridi'ns i demani presupost sense compromís
Servicis d'urgència dissabtes, diumenges i festius de 8 a 20 hores
07008 CIUTAT DE MALLORCA
C/ Son Canals, 4
FAX 41 33 13 — Tlf.: 41 39 85

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A S'ARENAL DE MALLORCA

Nom:	D.N.I.
Cognom:	TELF:
ATENCIÓ	
—Escriuiu un sol anunci per cupó. —Usau lletres majúscules. —Escriuiu dins el requadre el text.	

Ompliu aquest cupó i enviau-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SES CADENES DE S'ARENAL

PETITS ANUNCIS

VENDES

Venc una taula escriptori, blanca, de fòrmica nova. Ideal per una habitació d'una nina o nin. 5 000 Ptes, i en val 10 000. Demanar per Malena, tel. 41 05 42.

VENC màquina d'escriure, barata. Podeu veure-la al c/ Aragó, 70, 1er-A. 07005 PALMA.

Venc revestiment de marbre, de color gris perla, per a foganya de llenya. Ho venc a meitat de preu, per 100.000 ptes. Completament nou. Tel. 79 49 03.

Gran oportunitat: es ven ordinador nou, sense estrenar, a meitat de preu o preu a negociar. Tel. 27 79 90, Marga.

Venda d'estores saharauis. Per a més informació crida al telèfon 53 44 55, o bé veniu Pollença, a "La Punta", cra. del Port.

LLIBRERIA DE VERD EN BLAU. Comandes de llibres text-lectura, infantil i juvenil. Fotocòpies. Avda del Cid, 56 Son Ferriol. Tel. 42 76 88.

Venc grup Electrògen dièssel, 3 Kw, 220 v, monofàsic, motor d'arrencada, perfecte estat. Tel. 59 16 33

Venc Compacte, inclou pletina, discs, cassette, etc. En molt bon estat i a bon preu. Tel. 42 76 47.

DACHSHUNDS. Cadells de pèl dur, línia de caça i de gran bellesa. Tenim també sementals de pèl llarg, curt i dur. Teckels de Jusadi. Tel. 23 94 21.

Compraria ROSTIDOR DE POLLASTRES de tres o quatre espases. Tel. 411107.

Venc Llaüt Copino 36, "Na Polida", amb dos motors, impecable estat. Veure'l al C.N. Cala Gamba. Tel. 268176, 743648 (Hores oficina). Demanau per Joan.

Venc contestador automàtic, marca Sanyo. Tel. 264 259.

Venc dues rodes noves de Talbot Horizon a preu d'amic. Els interessats per veure-les al carrer Aragó, 70, 1, A Palma.

Venc un menjador usat i en bon estat. Preu a convenir. Moble llibreria, taula i sis cadires. Tel. 540746.

Venc ordinador nou a bon preu, interessats al carrer Aragó, 70, 1, A, Palma.

PERSONALS

En la meua infància la boira tapava la meua ànima, però ara és el fred, arriba el nou any i no puc estar sola. Tenc 65 anys i vull trobar un home carinyós. Tel. 710087.

Assessor fiscal, 46 anys, alt, de bon veure, responsable, vida còmoda, voldria conèixer dona a qui agradi la llar, educada, elegant, sana, per relacions matrimonials. Tel. 721494.

Secretaria, 32 anys, necessit carinyo, cerc senyor bon al.lot de fins a 45 anys, la resta no importa, som dolça, afectuosa, senzilla, de moment amistat, després fins matrimonials. Tel. 710087.

Refusa la soledat, amb mi seràs feliç, i jo amb tu. Em diuen Carles, 22 anys, fadrí, pis, visc sol, estalvis. T'estic cercant si ets divertida i alegre. Tel. 277990.

Viuda, 55 anys, caràcter senzill, dolça, som sensible i estic sola. Voldria fer amistat amb senyor amb la mateixa situació que la meua. Tel. 710087.

Viuda, sense fills, 70 anys, mallorquina de Palma. Pis propi, vida bé, voldria conèixer senyor seriós, necessit estimació, comprensió. Cridau-me al 721494.

Mestra d'escola, 36 anys, fadrina, 1'60 d'estatura, físicament agradable. Cerc senyor, preferiblement mallorquí, de 35 a 50 anys, podeu cridar-me per tenir, de moment, una bona amistat... Tel. 722836.

Enginyer tècnic, 45 anys, vidu, fills independents. Estic bastant sol, tenc amistats, però no parella. Senyora distingida, crida'm. Tel. 710087.

Fadrí. Càrrec important, 39 anys, 1'87 metres, cotxe, xalet, necessit companya, fidel, atenta, sincera. Tel. 710087.

Separada, 37 anys, bon físic, agradable, educada. M'agradaria trobar senyor, amable i net. Don el que deman. Per relació de bona amistat. Tel. 277990.

Mestra, rossa, elegant, 40 anys, separada legal, amb un fill gran. Vull trobar un company. Tel. 710087.

Fadrineta, amb ganes de viure, 28 anys, morena, feineria; cerc home responsable, primmirat. Tel. 721494.

Empleat de fàbrica de llet, 27 anys, molt agradable, de bon veure, 1'87, feina fixa. Cerc al.lota amable, seriosa, amb les idees clares i molta personalitat. Tel. 710087.

El meu cor et cerca, princesa, tenc 33 anys, divorciat, carinyós, vull enamorar-me com un jove, sense rumb ni pensaments, i vull que siguis la meua dona. Tel. 710087.

Dona de casa. Excel·lent cuinera, 1'68, inquietuds, feines, cuinar, voldria formar parella amb senyor, bo, senzill, sa, sense vicis, som carinyosa. Tel. 27 7990.

Marian, fadrina, 24 anys, 1'63 d'estatura. Som cuinera de restaurant. M'agradaria conèixer senyor formal, amable, de fins a 45 anys per fer amistat, estat civil indiferent. Tel. 721494.

Militar, alt càrrec, bona presència, 1'83 d'estatura, mallorquí, fadrí, 40 anys. Vull trobar parella per casar-me. Tel. 710087.

Llicenciat en Filosofia i Lletres, vidu, 50 anys, sense fills. Interessat a trobar dona educada, bona, físicament agradable. Tel. 722836.

Senyora, 68 anys, viuda, bona presència, prima. Tenc la vida bastant resolta, visc de rendes altes, però estic sola. Tel. 710087.

Rosa, 20 anys, fadrina, guapa, simpàtica, alegre; treball en comptabilitats. El meu interès en aquest anunci és conèixer jove, bo. Tel. 721494.

Empresària, 52 anys, divorciada, sense fills, vida resolta; m'agradaria conèixer cavaller amb formalitat, educació, de fins a 70 anys. Tel. 722836.

Jove de 23 anys, treballador i de bon veure, comfortable, amb pis, desitj conèixer al.lota formal, carinyosa. Joan Lluís, C/ Comte de Sallent, 17 pral A. 07003 Palma.

Divorciat de 50 anys, bru, bona presència, agradable voldria conèixer dona amb qualitats semblants, comprensiu, que li agradi la llar, amb fins seriosos. Tel. 710087.

Jove de 29 anys, fadrí, estudis, estatura alta, pis i cotxe, m'agradaria conèixer al.lota, educada, sincera i carinyosa, amb fins matrimonials. Tel. 277990.

Fadrina, aficionada a la música, feina fixa, vull conèixer jove de 20 a 25 anys amb gusts similars, per a sortides i fins seriosos. Tel. 710087.

Advocada, senzilla, prima, ordenada, neta; vull conèixer senyor bo i agradable, sense problemes, de fins a 40 anys, per formar una família. Tel. 710087.

Estrangera, moreneta, simpàtica, carinyosa, traductora, aficionada a l'esport, ball i de més. Vull fer parella / matrimoni amb home de 34 a 46 anys, sense mals vicis. Tel. 710087.

Jove de 22 anys desitjaria conèixer al.lota per sòlida amistat. Apartat de Correus 869 Palma.

Fadrina, 28 anys, responsable, carinyosa, vull amistat amb senyor culte, intel·ligent que li agradi la llar i la família. Tel. 710087.

A mares fadrines, viudes, divorciades, separades, i a totes les persones fadrines i amb problemes de solitud, que vulguin trobar seguretat de futur feliç, en la nova parella, posau la confiança en la Pareja Unida, Centre de Relacions Personals. Avda. Comte de Sallent 17 pral A. Palma. Tel. 710087.

Senyora 50 anys, de bon veure, que estima la llar, simpàtica, m'interessa conèixer senyor formal, per fer bona amistat. Cridau-me al 721494.

Som un jove de 27 anys, fadrí, comerciant, pis, cotxe; vull conèixer al.lota amb fins formals, bona amistat. Telefonau-me la 722836, t'agradarà.

Si tens entre 18 i 85 anys i ets aficionat al teatre, com a actor. Escriu a Miquel Pujades, carretera de Can Pastilla 36, Coll d'en Rabassa. Anima't, t'esperam. Deixa el telèfon.

MI MUEBLE

Exposició i venta de mobles
Ronda Migjorn, 103. Tel. 66.15.64. Lluçmajor.
C/. dels trencadors, 7. Tlf.: 26.16.29 s'Arenal

Per enviar o
recollir qualsevol
sobre o paquet en
poques hores.
Urbans, regionals,
nacionals,
internacionals
Carrer Berlin, 24
Tlf.: 74.33.35 - 36.
S'Arenal

Distribuidor (Supervisor)
Líder en nutrició cel·lular els 90
Faci la seva comanda a Cati Crespi
Avinguda Comte Sallent 17, pral. A
07003 - Palma de Mallorca (Espanya)
Tel.: (971) 722836-540586

Motos
Salom

Jeronimo Pou, 9 468136
Tomas Forteza, 24 462686

NOTA DE REDACCIÓ. Davant les notícies que hi ha una/es persona/es que en nom nostre es dediquen a fer i a cobrar publicitat; S'ARENAL DE MALLORCA comunica que tots els nostres representants van degudament acreditats amb una targeta d'identificació de l'empresa.

Pregam que en cas de descobrir alguna d'aquestes persones denunciieu tot d'una el fet. La nostra publicació es reserva el dret a emprendre accions legals en contra d'aquests estafadors.

Administratiu, 28 anys, alt, bona presència. Vull començar al.lota senzilla. Tenc un treball segur, cridaume al 710087.

GASTRONOMIA

BAR RESTAURANTE ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyia. Carrer de la Grua, 6 - Ca'n Pastilla.

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdagué, 12. Tel. 266721, s'Arenal.

BAR BARA. Cuina casolana mallorquina. Carrer de Felanitx, cantonada Manacor. Tel.: 42 77 80. Son Ferriol.

McDONALD'S S'ARENAL. Celebra el teu aniversari amb nosaltres en un ambient familiar. Avinguda nacional, 34 (entre els balnearis 8 i 9). Tel. 491891. S'ra. Susana.

RESTAURANT SA BOLERA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Merveilles. Tel. 265188.

BAR ARNAU. Menú casolà a 700 ptes. C/Guillem Cíerol, 5 s'Arenal.

SERVEIS PROFESSIONALS

PNEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i pegats, alineació de direccions assistida per ordinador. Avinguda del Cid, 73. tel. 42 75 53 Son Ferriol.

Cristalleria S'ARANJASSA

Ctra. de Llucmajor, 201
Tel. 26 71 09
S'ARANJASSA

Mallorquí, 26 anys cerca qualsevol feina seriosa. Anglès, suec, català i castellà parlats i escrits. Experiència en hotelaria (Recepció Hotels) i manteniment de vaixells esportius. Contactau amb Sebastia. Tel. 401885.

BUGADERIA OLIMPIA. Servei a hotels i Restaurants. Rentat de roba a particulars. C/ Titus Livi, 10. Tel. 262960 Can Pastilla.

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

TINTORERIA CALTOR. Netetja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

Qualsevol feina seriosa a qualsevol punt de l'illa. Mallorquí, 26 anys, anglès, suec, català i castellà parlats i escrits perfectament. Preferentment a zones turístiques. Experiència a hotels, recepció, etc. Contactau amb en Sebastia. Tel. 401885.

Shiatsu: massatge energètic basat en la medicina tradicional xinesa. Ideal per combatre l'estrés, depressions i en general qualsevol desequilibri físic, emotiu i mental-espiritual. Fa feina sobre el sistema immunològic i reforça el nostre poder natural d'autocuració. Carme, massatgista diplomada. Demaneu hora per telèfon, també passo a domicili. Tel. 26 42 59.

Mallorquí, 26 anys, cerca qualsevol feina seriosa. Anglès i suec parlat i escrit perfectament. Contactau amb Sebastia, 40 18 85.

TELEVISORS, vídeos, ràdio-cassettes, arreglam. **ELECTRONICA J. GARCIES.** Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335. Coll d'En Rabassa.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. **Electronica EL GAUCHO.** Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries **CC.JU.CB.,** instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correes de ventilador, camvis d'oli, greixar, rentats de motor. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

BUGADERIA LLITERMA. Autoservei, rentat en sec i en banyat, netetja de catifes, servei ràpid. Carrer Virgili, 17. Tel. 26 63 31. Can Pastilla.

Persona cerca feina per fer a casa; mecanografia, ceràmica, llistes de correus... Tel. 29 70 67.

ENSENYANCES

Don classes de Do-in - automassatge japonès - grups reduïts (4 persones). Carme Tel. 264259.

C. BALEARES, 25-2
El Arenal

* Informàtica
— Programació en:
BASIC - CLIPPER
dBASE III PLUS
— Formació d'usuaris en:
QUATRO - LOTUS 1-2-3
WORDPERFECT - WORKS
* A més d'un llarg
etcètera pots aprendre:
BANCA - REPAS
COMPTABILITAT
MECANOGRAFIA

CLASSES particulars de ball, individual o parelles, cha-cha-cha, rumba, fox-trot, samba i altres. César, llista de correus de Can Pastilla.

Cerc professor/a d'anglès, preferible nadiu, per rebre classes particulars. A canvi don massatge Zen-Shiatsu. Carme, massatgista Diplomada. Tel. 264259.

Si voleu distintes menes de fulles i llibres catalanistes del tot gratis ens podeu escriure a: Fons de Documentació. Carrer Benassal, 3, 7è, 27a. Castelló 12005. També informació de nacions i ètnies sense estat.

Oferim de franc cursos bíblics i subscripcions a revistes cristianes en català: Ajuda Evangèlica dels Països Catalans. Ap. 1022 Castelló 12005. Tel. 964-207607 (secció d'ensenyament).

BORSA DEL MOTOR

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlem. **AGENCIA OFICIAL RE-NAULT.** Tel. 413867 - Son Ferriol.

El llibre d'avui

Mai no moriràs, Gilgamesh!

Mai no moriràs, Gilgamesh! Una novel·la històrica de Pere Morey. A una clínica de Ciutat, un home vell està internat per a ser sotmès a una delicada operació, de la qual no sap si en sortirà. Cada vespre el va a veure el senet, i li fa companyia una estona, que el vell aprofita per explicar-li la història del rei Gilgamesh, que visqué realment a Mesopotàmia al segle vint-i-vuit babans de Crist.

El relat de les aventures del rei d'Uruk és la primera novel·la de la Història, amb un interès i una intensitat dramàtiques encara avui insuperats: Tota la literatura mundial no és més que una nota a peu de pàgina de Gilgamesh, va dir en Pere a la presentació, i efectivament, tots els grans temes de la novel·la hi són en estat embrionari, com tota l'alzina és a l'ull de l'agla: l'aventura, l'ascètica i la mística, la recerca de la immortalitat i la fama, l'amistat indisoluble, l'enfrontament entre l'home i els déus, entre l'home i el Fat, l'amor, el camí iniciàtic, la solitud de l'heroi, la Creació, el Diluvi, fins i tot uns inquietants indicis de ciència ficció...

El padri i el net fan plans per quan ell s'hagi recuperat, però allò que més preocupa a l'avi és saber si tindrà temps de contar-li tota la història al nin. Els seus diàlegs serveixen a l'autor per explicar les seves pròpies lectures de l'antiguíssim text.

Quan el mejor es queda sol, evoca la seva pròpia vida, que en molts de moments ha estat un reflex de les aventures de Gilgamesh: d'allot per les marines de Manacor i les muntanyes de Lluc, de jove sindicalista a la Ciutat dels anys trenta, als maquis de França, a l'exili, l'interludi a Itaca -un més dels molts de símbols que irisen el llibre- al retorn a la Mallorca que ell havia enyorat tantíssims d'anys i que ja se li ha fet irre-

coable.

Segons digué Miquel Rayó a la presentació del llibre, aquest és un text necessari a la nostra literatura, perquè posa a l'abast dels lectors en català una peça bàsica de la novel·listica mundial. La torna que ens afegeix en Pere és la història d'un personatge entranyable, que fa ganes d'haver-lo conegut: N'Enric GIL GOMIS, que així es diu el

protagonista de la narració contemporànea. Aquesta és una de les moltes espurnes del joc d'espills entre ambdues històries que oculta en Pere a la biografia del padri, com a recompensa per al lector després.

PERE MOREY. *Mai no moriràs, Gilgamesh!* Ed. Cruïlla. Col. Gran Angular. Barcelona 1992, 155 pàg.

Miquel Reinés

Miquel Reinés és l'amo de la Botiga JETS MARIVENT, dedicada a la venda i reparació de Jet Sky, ven motos aquàtiques, que sobretot a l'estiu proliferen a les nostres costes.

— Sr. Reinés, quin preu tenen aquestes motos?

El cost està entre les 700.000 i 1.200.000 pes-setes, depèn del model escollit.

— Quins són els vostres clients?

Tenim de tot: joves i majors; mallorquins i estrangers, és a dir, un poc de tot.

— Organitzau competicions de motos d'aigua?

Si, sobretot a l'estiu en feim a les platges de s'Arenal, Can Picafort i Alcúdia.

— Teniu qualche club que us agrapi?

Encara no, però el farem en tenir uns quants més d'aficionats.

TALLERS MECÀNICS

Servei oficial dièsel

Pere Martell, 28 A i B.

Tlf.: 75 09 99 - 29 29 16

07003 Ciutat de Mallorca.

Fax 971 20 28 42

S'Arenal de Mallorca, l'única publicació on els independentistes poden parlar clar i català

BEI: l'independentisme a la Universitat

Antoni Mas estudia segon cicle d'Història i Jordi Pujol segon curs de dret a la UIB. Tots dos són membres destacats del **Bloc d'Estudiants Independentistes (BEI)**, que tot i tenir només un any de presència a Mallorca ja s'ha convertit en la primera organització estudiantil de la UIB i la que més representants va treure les passades eleccions del curs 1991-1992. Aprofitant l'actualitat de les eleccions de rector a la UIB de dia 18, els hem fet tres dies abans la següent entrevista.

*** A les properes eleccions de rector, la pugna està entre l'aspirant Miquel Coca i el rector actual Nadal Batle, quina posició ha pres el BEI?**

Nosaltres pensam que hi ha aspectes dins la gestió de Nadal Batle en què mai no podem estar d'acord com és, per exemple, certes formes de gestió de la universitat, la problemàtica dels números clausus, la reducció del nombre de convocatòries, la supressió dels exàmens de febrer, la discriminació de departaments que funcionen sota mínims com són els de psicologia o història... Aixímateix cal reconèixer la tasca de Nadal Batle a favor de la normalització lingüística. Però això no lleva de banda que nosaltres mantinguem també una postura expectant davant l'altre candidatura perquè ara, que som dia quinze de febrer, tres dies abans de les eleccions, tampoc no ha manifestat clarament quin seria el seu equip rectoral i ens fa por el retrocés de la catalanització que això pugui suposar.

*** I això per què?**

Doncs perquè presenta una llista heterogènia que va des de militants de l'*Opus* fins a gent d'*Izquierda Unida*.

*** Des de quan funciona el BEI a Mallorca?**

A Mallorca va començar a funcionar a mitjans de febrer de 1992. A les eleccions al consell de departament del curs passat ja ens vàrem presentar.

*** I com us va anar?**

Molt bé. En aquests moments som la primera força si tenim el compte el nombre de representants obtinguts. Els resultats no van ésser iguals a tots els departaments. A Història, Art, Geografia, Magisteri, per exemple, dels set representants tots sets van ésser nostres. A Filologia Catalana, Informàtica, Matemàtiques etc. vam obtenir representacions importants.

"VOLEM FOMENTAR ENTRE ELS ESTUDIANTS L'ESPERIT INDEPENDENTISTA"

*** I a on us va anar pitjor?**

A Dret i a Empresarials no vam obtenir representació. Allà va guanyar l'extrema dreta espanyola, *Alternativa Universitaria*, i dreta no tan extrema, ABEU. De totes maneres hem de tenir en compte que quan hi ha haver les eleccions, el BEI només duia dos mesos de funcionament a Mallorca i així i tot vam presentar candidatures pràcticament per tot i vam obtenir més del 50% del compte final de representants.

*** Teniu molts d'afiliats?**

Només a la universitat ja som més de tres-cents i esperam augmentar després de l'assemblea del mes de març.

"EL BEI NO ESTA VINCULAT A CAP PARTIT POLITIC"

*** Teniu alguna afinitat política concreta?**

No. El BEI no està vinculat a cap partit polític. Nosaltres tenim militants tant del PSM, d'ERC, afiliats del Casal Independentista, La Disputa de l'Ase, L'Ateneu 31-D si bé la gran majoria dels nostres afiliats no pertanyen a cap partit polític. Això ha de quedar molt clar sobretot davant les intoxicacions dels nostres enemics que ens han volgut presentar vinculats a una formació política concreta.

*** Què és el que fa atractiu el BEI als ulls dels estudiants?**

Som una força que volem fomentar entre els estudiants l'esperit independentista. A poc a poc la gent jove i no tant jove s'està adonant que el projecte vàlid i engrescador a Mallorca és la independència dels Països Catalans.

*** Teniu oposició dins la Universitat?**

Bé hi ha l'AU (*Alternativa Universitaria*) que com ja hem dit és d'extrema dreta espanyola i l'ABEU (*Asociación Balear de Estudiantes Universitarios*) que és igualment forastera però més civilitzada. Ara l'ABEU ha dit que ens portaran als tribunals de justícia perquè diuen que hem difamat el seu "bon nom". Tot ve d'unes declaracions del nostre representant a la UIB que varen ésser totalment manipulades i tergiversades pel periodista Joan Pericàs del D16.

*** També m'han dit que us han acusat de racistes? És cert això?**

Ens han intentat tomar de diverses maneres. Prime ens van voler vincular a un partit polític. Després ens ha dit racistes i això fa riure. Dins la mateixa junta gestor del BEI hi ha llinatges com González, Ropero, Gilméne: Trujillo, etc. etc. El que passa és que saben que de cad dia guanyam força i ja no saben com atura l'independentisme.

*** Us heu posicionat sobre altres temes d'interès públic?**

Sí. Volem implicar els estudiants en els problemes de la societat. Com a BEI hem participat a la manifestació contra la reforma de la LEN, vàrem participar a la manifestació del 31 de desembre, en la campanya sobre el referèndum de Maastricht, ens hem adherit a la campanya dels residus sòlids a son Reus, etc. etc. Nosaltres hem intentat implicar els estudiants en els problemes greus que afecten la societat mallorquina. Per a nosaltres la universitat, a més d'ésser un mitjà per oferir serveis a la societat mallorquina, també ha d'ésser una eina per formar ciutadans crítics. I és clar, sembla que això no interessa. Per això mai no podem estar d'acord amb la discriminació que pateixen els departaments d'humanitats.

*** Com a BEI, què teniu previst a curt termini?**

A mitjans mes de març hem de fer l'Assemblea General a Mallorca per a renovar l'executiva.

*** Teniu implantació als instituts?**

El BEI, com a eina per preparar el jovent de cara a la unificació nacional dels Països Catalans, no s'h conformat només de tenir presència a la universitat sin que també vol tenir presència als instituts on el jovent de cada dia puja més conscienciat. Estam en procés d'expansió però ara ja tenim implantació a l'Institut Berenguer d'Anoia d'Inca i altres sis instituts de Palma. Els estudiants canvien cada any de curs i per això és molt important que el BEI es renovi i vagi preparant la gent més jove ja abans d'arribar a la universitat.

*** Què pensau de S'ARENAL DE MALLORCA?**

És una publicació necessària per obrir el camí de l'independentisme a Mallorca. Una de les poques publicacions, per no dir l'única, on els independentistes podem parlar clar i català i no com al Canal 37 que en ha exclòs del debat previst sobre temes universitaris.

Jaume Sastre

TALLERS MAPA
Pau Cendrós
AUTOMOCIÓ I NÀUTICA

Servei 24 hores
Dissabtes i festius
inclosos
Manteniment - Revisions
ITV - Nàutica - Maquinària
agrícola.

Carrer d'Albacete, 17
(Travessera General Riera)
ES CAMP RODÓ
Telèfons: Taller 75 60 38.
Particular: 29 50 79
24 hores 90 87 99 90 7.
Fax 49 19 63

Hi ha polític molt fals

S'espanyol ha arribat
que sa política alcança;
serrau un polític i s'altra
d'un modo descarat.
Acusant es seu veinat
que no res ha sabut fer,
tirant un sac de doblers,
petit forat ha tapat.

Ses obres varen fer,
varen esser molt costoses,
en quantitat desastroses,
qui manà es posà bé.
Va guanyar molt de dobler
aplicant el tant per cent;
pogué quedar ben content
polític i enginyer.

Aquestes primes tindrà
aquell qui comandarà;
tallarà allà on voldrà
en res s'equivocarà;
ses sumes grosses faran
per no sortir enganats
ja estan acostumats
i es ritme continuaran.

Es molt dolç es comandar
guanyant i tenguent amics,
de poble estan servits
perquè duros los durà,
li augmentarà es pagar,
cada any sa seva quantia
i si se descuida, perilla
que sa finca volarà.

Es polític estendrà
per tot sector seva vista,
passarà ell sa revista
cap a on li convindrà;
li serà igual lligar
amb feixista o comunista,
lliberal o catolicista,
es xupar no vol deixar.

A dins Espanya hi ha
se diu catorze partits,
qui creu qui són enemics,
de fet, s'equivocarà.
Ell a un partit votà
quan feren ses eleccions,
va prendre ses messions:
sa bona fe demostrà.

Però se va equivocar
segons sa idea que duia
el seu partit va fer junta
amb so que ell més detestà.
Es ver, molt ràbia fa
es fer lliga amb so contrari;
això és indumentari
que de moda se posà.

Prescindeix d'anar a votar
que tot això es comèdia,
sa gent d'intel·ligència
des dèbil se'n riurà.
Bona vida passarà
des teu esforç que faràs.
Tu de tot te privaràs
i ell de res se'n fluixarà.

Quan vénen ses eleccions,
es polític partirà,
molta propaganda fa,
prometent grans condicions;
an es molts treballadors
los prometeu benestar;
de lo que diu res farà
quan seirà a blans sillons.

S'ordre que ell donarà
an els seus subordinats,
són enemics declarats
aquell que a mi me votà,
se los té que controlar,
també els ha de perseguir
tancant-los tot es camí
per poder-los retgirar.

Quan ell de ver estarà
que de ningú tindrà ajuda
sa victòria és segura
pagarà lo que es dirà.
De tot lo que ell tindrà
un pago li posarem,
es duro requisarem
a ell poc li quedarà.

Diaris publicaran
que feren grans carreteres,
són molt necessàries elles
a on s'hi passejaren;
també nos projectaran
ses aigües canalitzades,
totes elles entubades,
enterrades romandran.

Ses obres les pagaran
aquell mateix usuari,
es mando fa inventari
de com los torearan;
es duros que posaran
que nos vendran des Consell
i trobaran es remei,
de contribucions vendran.

Es Consell no posarà
cap duro de sa butxaca,
cavilla xeca la meca,
com es bou torearà;
sa facultat la tindrà
en més pagues exigir
enguany nos va s'usar així,
sis mesos s'"adelantà".

Diu que cap duro troba
es batle nou dins sa caixa,
com qui los necessitava
per projectes començar,
els pagos feu avançar
ja en es primer moment,
és cert, que molta de gent
desarmades los trobà.

El qui trobà despullat
va ser aquell hoteler
que pago tengué que fer,
tenint seu hotel tancat;
això que hi havia gastat
una sèrie de milions
per posar-lo en condicions
per haver-lo obligat.

Després que "adelantà"
es pagos acostumats,
un número determinat,
cent policies posà,
per poder-se passejar
ben vestits amb s'emissora,
per poder fer guardar s'ordre
que molt pertorbat està.

Tota cosa torna vella
a dins aquest món creat,
això està demostrat,
ningú pot dubtar d'ella,
per lo tant se nos concreta,
s'estructura canviar
per solució poder dar
en es moment que es presenta.

A dins Espanya ha crescut
de valent sa dolentia
i augmenta de cada dia
d'un modo molt absurd.
Arribarem en es punt
que no se podrà frenar
amb ses lleis que avui hi ha
donaran molt de disgust.

Se frena poc sa maldat,
augmenta sa delinqüència,
forta ha de ser sa sentència
pel qui ha assassinat.
Romandrà un temps tancat,
ho diu sa Constitució,
s'ha de bé tractar-lo
amb justícia i caritat.

Altres temps en es malvat
se li tancava es rebost
i es menjar a poc a poc
i bastant racionat;
es viatge era sobrat
i deia no hi tornaré,
jo bona vida duré;
aquí m'han escalivat.

A un hotel de primera
s'ha convertit sa presó,
una bona reacció,
cap pres no se queixa d'ella.
En haver dinat fan sèsta,
després practiquen esport,
ne tenen un bon record;
tornar-hi durà quimera.

Es cas que los ha passat
a devers Valladolid,
li varen donar permis,
i s'ha vist es resultat.
Després d'haver abusat
d'una innocent nina,
dins un pinar la duria,
seu cos romangué enterrat.

Una enquesta s'ha de fer
a dins sa nostra nació
que opina sa població
des modo que li convé.
Si se l'ha de deixar fer
al criminal assassí
o justícia aplicar-li
perquè tot pugui anar bé.

Climent Casals Soler

Clam per la nostra terra

Per Tu, Terra nodridora;
per salvar-te, pam a pam;
per tu, Terra encisadora,
volem alçar el nostre clam.

Per tu, Terra malmenada,
pel teu més petit bocí,
nostra sang bull disposada
tant a matar com morir.

Perquè ets la nostra estimada,
portam el cor enrampat,
la mà tindrà i la mirada
amb l'ull ben espavilat.

Perquè ets pàtria, i ets senyora
de ser tu mateixa el fi;
Perquè ets País, i ets penyora
del nostre propi destí.

Qui et destrossi una muntanya,
qui t'esbocini un sol pi,
qui et vengui la teva entranya
no és més que un assassí.

Qui t'enderroqui un sol marge,
qui t'escapçulli un turó,
qui profani el teu paisatge,
no és res més que un vil traïdor.

Qui t'embruti la llaurada
i malavetgi el conró
per xuclar-te l'espina,
no és res més que un malfactor.

Destrossar-te la natura
és com viure dins la mar
i rompre l'encarnadura
de la barca per cremar.

Si tan sols fossis captiva
un dia pot ser lliurada,
més de fúria destructiva
sols pots quedar-ne baldada.

Mirau els assassins d'ara
que aquí són mercaders,
que venen la seva mare
i el fill futur per doblers.

El nostre clam és de guerra:
Els malfactors assassins,
els traïdors de nostra TERRA
han de morir, mallorquins!

No us parl d'una mort violenta,
del desperdici d'un tir,
us parl d'una més calenta
manera de fer morir.

Han de morir de l'esglai
de veure ressuscitat
un mort que per sempre mai
donaven per enterrat.

Coratge amics, la folia
del nostre crit enrampat
traurà nova GERMANIA:
TERRA, POBLE, LLIBERTAT.
Jaume Santandreu
"Cançons per al meu poble"

Tercera edat

Als de la tercera edat
bona surt vull desitjar,
que molts anys puguem estar
amb noltros al seu costat.

Són persones educades
i els bons consells van servint
de molts d'ells són de vegades
el bon obrar que tenim.

Tenen molta experiència
de conèixer els bons camins,
que amb molta de paciència
ens expliquen els padorns.

Les tornen els cabells blancs
rues les surten a la cara,
pel sacrifici dels anys
molts feren feina pesada.

A tots les vull desitjar
molts anys i feliç any nou,
que sempre puguem estar
entre la gent que bé els vol.

Escandell

Styl Soyse

Boutique
L'exclusivitat i la
distinció al seu servei.
Gabriel Liabrés, 5 baixos
Tlf.: 41 12 91. Ciutat de
Mallorca

TINTORERIES
Blanquerna

ANTE, NAPA I PELLIS, TENYITS, RENTAT EN
SEC, NETEJA DE CATIFES
Blanquerna, 14 - A. Tlf.: 75 14 42.
Benet Pons, 1 - A. Tlf.: 27 67 89
Ciutat de Mallorca

SERVEI OFICIAL

LUCAS

Electroinjecció, instal·lacions de so, servei de
bateries, posada a punt de motors, instal·lació
d'alarmes, control C.D.
«Chispatronic». Tomeu Nicolau
Electricitat de l'automòbil
Pare Bartomeu Pou, 48. Sant Joaquim, 1
Tlf.: 29 90 95. 07003. Ciutat

Dijous dia 4 de març
11 hores del matí

PRESENTACIO A LA UIB DEL
COMITE DE DEFENSA DE
S'ARENAL

Aula de Graus de l'edifici Ramon Llull del
Campus

S'Arenal Tel.
de Mallorca **26 50 05**
El millor suport publicitari
de la seva empresa
a la nostra comarca

S'Arenal

de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.:

Carrer.:

..... D. P.

Població.: Tel.:

M'interessa una subscripció:

☐ **SEMESTRAL 1.500 PTS**

Rebut domiciliari a un banc

Entitat:

Sucursal:

Banc.: Suc.:

Compte n.º:

Titular:

Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Camí de les Pedreres, 30, s'Arenal

Na Maria Teresa i n'Antoni s'uniren en matrimoni el passat mes d'octubre a la Seu de Mallorca. En haver conclòs la cerimònia religiosa anaren amb tots els seus convidats al restaurant de Cas Carboner, a Montuïri, per celebrar-hi el sopar de noces. (Foto Osuna)

En Joan Jiménez i na Maria Imma Benedicto es varen casar a l'església del Pla de na Tesa, una vegada haver sortit de la parròquia la jove parella va convidar els seus amics i familiars al sopar de noces que es va celebrar a un restaurant d'Algaida. Molts d'anys! (Foto Osuna)

Na Marisol Rodriguez és la madona d'Es Cafetó, una botiga especialitzada de torrar i vendre café al pes. Torren cada dia els cafès de Colòmbia, Madagascar, Mèxic, Cancun, etc.

Aquesta parella és la formada per n'Esteve Caparrós i na Sònia Ziani, que es varen casar no fa gaire a la parròquia de Santa Eulàlia, a Ciutat. Oferiren el sopar de noces al famós restaurant Tai-Tai de s'Arenal. Us desitjam molta felicitat! (Foto Osuna)

Aquesta nina tan maca és na Patricia Cànaves en el dia que féu la seva primera comunió, a la parròquia de Son Macià de Pòrtol. Per celebrar el fet d'haver rebut per primera vegada el pa dels àngels, els seus pares convidaren a amics i familiars a sopar al restaurant Can Mateu d'Algaida. (Foto Segura)

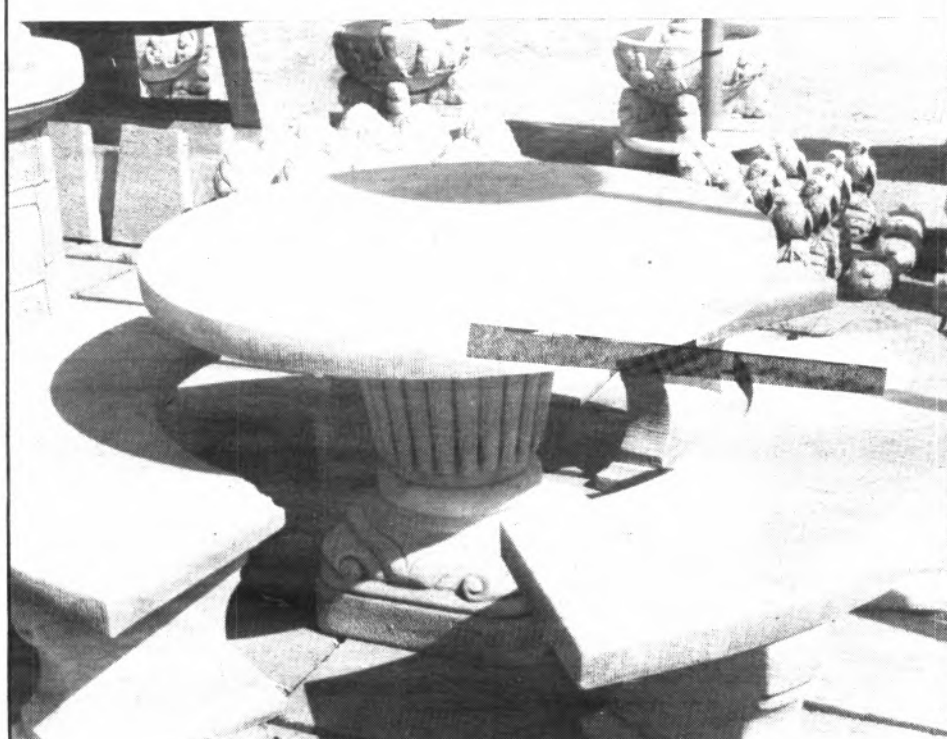

Na maria Pinya i en Rafel Torrents són aquesta parella que veim en el moment de contreure matrimoni, que tingué lloc el passat mes d'octubre a l'església de la Bonanova. Posteriorment oferiren als seus amics i familiars el sopar de noces, que se celebrà al restaurant Portitxol, al Molinar. (Foto Osuna)

MATERIALS PEL LA CONSTRUCCIÓ

CAN MARÍ

Carretera de Manacor, 403 - Davant la gasolinera - Telf. 42 83 00 -
SON FERRIOL. DISSABTES DEMATÍ OBERT.